BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 262 15 NISAN 1980 10 LIRA

DAHA İLERİ HEDEFLER İÇİN

1 MAYIS'TA EYLEM BİRLİĞİNE!

İşçi sınıfı ve demokratik güçler 1 Mayıs 1980'e mücadele kararlılıkları gün gün pekişerek yürüyorlar. Son politik gelişmeleri ve 1 Mayıs'a ilişkin geriendiren TİP Başkanlık Kurulu konu diri yayınladı.

İçinde yaşadığımız günlerde önemli bir politik işaret sayılması gereken bildiriyi aynen yayınlıyoruz:

"İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin faşizmin ve gericiliğin saldırılarına karşı mücadelesinde bir büyük güne, 1 Mayıs'a doğru yürüyoruz. 1 Mayıs'da faşist baskı ve cinayetlere, yokluğa veyoksulluğa karşı yürütülen mücadelede Türkiye'nin demokrasiden yana bütün güçleri birliğin ve dayanışmanın en büyük örneğini vereceklerdir. Faşizme ve sömürüye boyun eğmeyeceğimizi her gün ve her alanda gösteriyoruz. 1 Mayıs'ların engellenemeyeceğini, konulmak istenen yasakların boşa çıkartılacağını gösterdik.

"1 Mayıs'larda sesimizi yükseltmemizi ne kanlı saldırılar, ne de yasaklar önleyebildi.

"Şimdi 1 Mayıs 1980'e doğru kararlı adımlarla yürüyoruz.

"1 Mayıs 1980, gericilik ve faşizmin saldırısı karşısında bir büyük sınav günüdür. Faşizme karşı mücadelenin güçlenmesi yolunda tarihsel önem taşıyan bir büyük atılım günüdür.

"İşçi sınıfı, işçi sınıfının bütün örgütleri ve demokrasi güçleri, bütün demokratik örgütler 1 Mayıs 1980' de bu büyük atılımı gerçekleştirmek görevyle karşı karşıyadırlar.

"İşçi ve emekçi halkın politik, sendikal, demokratik bütün örgütleri, demokratik güçlerin faşizme karşı mücadelesini hızlandırmak, daha ileri demokratik hak ve özgürlükler için mücadeleye hazırlanmak için 1 Mayıs 1980'in görevlerini yerine getireceklerdir.

"1 Mayıs 1980'de; işsizliğe, pahalılığa, yokluğa ve faşizme boyun eğmeyeceğimizi gösterelim, 1 Mayıs 1980 için en geniş birleşik eylemi örgütleyelim.

"DİSK'in altı ilde düzenlediği gösterilerin kitlesel, güçlü ve disiplinli olması için güçlerimizi seferber edelim. 1 Mayıs'da Türkiye'nin dört bir yanında birlik ve mücadele bayrağını yükselteli m.

"1 Mayıs'da demokrasi ve özgürlük mücadelesinin nabzı İstanbul'da atacaktır. 1 Mayıs'da İstanbul terkedilmeyecektir.

"İstanbul'da ve bütün Türkiye'de 1 Mayıs için eylem birliğine!

"Görev başına!"

1 mayıs bayrağı

Ortadoğu'da savaş rüzgarları estiriliyor. Amerikan emperyalizmi Afganistan ve İran'da yediği darbeleri bir türlü unutamıyor. Tam tersine kaybettiği mevzileri tekrar elde etmek için tam bir gözü dönmişlükle savaş kundakçılığı yapıyor. Savaş kundakçılığı Carter'in seçim politikası ile bütünleşiyor. Çeşitli oyunlar tezgahlanmaya çalışılıyor.

ABD emperyalizmi Irak'ın yeni lideri Saddam Hüseyin'i ikinci bir Sedat yapma uğraşında. Bu yolda oldukça da ileri adımlar atıldı. Irak yönetimi içeride komünistlere, yurtseverlere, Kürt ulusal hareketine kan kusturuyor. Bir yandan da İran üzerine saldırtılıyor.

Suriye'de dinci-faşist Müslüman Kardeşler Örgütü yeniden piyasaya sürüldü. İlerici Suriye rejimini güç koşullarla karşı karşıya bırakmak hesapları yapılıyor.

Amerikan emperyalizminin gözleri Türkiye'ye iyice dikilmiş durumda. Göz dikme ne kelime. Ne kadar eli varsa, bütün ellerini attığı bir ülke durumunda Türkiye. SİA adlı kölelik anlaşması imzalandı. ABD senatörleri gelip Demirel ve Ecevit'le görüştüler. Üsleri istediğimiz gibi kullanacağız dediler.

Ama ülkemizde güçlü bir antiemperyalist potansiyel var. Türkiye'nin Amerikan Mandası haline dönüştürülmesi için bu potansiyeli tam olarak baskı altına alabilecek bir yönetim gerekiyor. Doğrudan açık bir faşist diktatörlük tehlikesinin kaynaklandığı birinci yer burası.

ABD emperyalizminin faşist bir diktatörlük özleminin içeride güçlü yandaşları bulunuyor. Faşist tehlike, bu anlamda, bir dış tehdit olmaktan çıkıyor.

İşte burada IMF devreye giriyor. Devreye girmekten de öte IMF şu anda Başkent'e yerleşmiş bulunuyor. Yeni devalüasyonlar ve ücretlerin dondurulması istekleri yine gündeme getirildi. IMF' nin bu istekleri yerli tekelcilerin istekleriyle üst üste çakışıyor. IMF, Amerikan emperyalizmi ile tekelcilerin faşizm özlemlerini birbirine bağlıyor.

TİSK, grev ve toplu sözleşme haklarına karşı düşmanca bir kampanyayı sürdürüyor. Ekonomik-demokratik hak ve özgürlükler iyice kuşa çevrilmek, tamamen ortadan kaldırılmak isteniyor.

Ama işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin etkinliği, en azından tekellerin korkusuna neden olacak boyutlardadır. O zaman tekelciler için de çözüm doğrudan ve açık bir faşist diktatörlükte aranıyor.

İşçi sınıfımız, emekçi kitleler, tüm ilerici-demokratik güçler 1 Mayıs 1980'e bu koşullarda yürüyorlar. 1 Mayıs'ın kitlesel ve kararlı safları direnişlerde, grevlerde, miting ve yürüyüşlerde hazırlanıyor.

Bu saflar, milyonlarca emekçinin, ilericinin, demokratın, yurtseverin oluşturacağı ve Amerikan emperyalizminin ve tekelci sermayenin saldırılarına karşı duracak saflardır.

İşçi sınıfımızın, tüm demokratik güçlerin 1 Mayıs 1980 bayrağının üzerinde,

"Savaşa ve savaş kundakçılığına hayır! Yaşasın barış!

"Faşizme geçit yok, yaşasın ulusal bağımsızlık ve demokrasi!" yazıyor.

CAN AÇIKGÖZ

TEKELLERİN SAVAŞ İLANI

*** BÜYÜK SERMAYE, KENDİ "SENDİKASI" ELİYLE DEVLETE DOĞRUDAN EL KOYMA NİYETLERİNİ PERVASIZCA SERGİLEMEKTE, PROGRAMININ, OLAĞANÜSTÜ BİR BASKI REJİMİYLE UYGULANMASI HAZIRLIĞINI YAPMAKTADIR.**

Türkiye işçi sınıfı, 1 Mayıs 1980' e mücadele tarihinin çok özel bir döneminde hazırlanıyor.

Bu dönem, bir yandan faşist bir diktatörlük tehlikesinin durmadan yükseldiği, yarı-askeri bir baskı rejimine geçişin adım adım sürdürüldüğü ve buna koşut olarak, ülkemizi en ağır bağımlılık zincirlerine sımsıkı bağlamak, emekçi halkın elindeki en son ekonomik-demokratik kazanımları da geri almak için emperyalizmin ve tekellerin açıktan saldırıya geçtiği bir dönemdir. Bu dönemde 1 Mayıs 1980, emperyalizme, işbirlikçisi tekellere, onların faşizm tehdidine karşı en geniş demokratik direniş hareketini örgütlemenin ilk büyük sınavı olacaktır.

Tekellerin saldırı programının sırada bekleyen maddeleri de, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun (TİSK) 10 Nisan'da yapılan Genel Kurulu'nda açıkça ilan edilmiştir. Sınıf sendikalarının, emekçi halkın kitle örgütlerinin mücadelesini "ideolojik" suçlamasıyla karalayarak demokratik örgütlenme haklarının son kalıntılarını da ortadan kaldırmaya çalışan tekeller, kendi "sendikaları"(!) eliyle devlete doğrudan el koyma niyetlerini ise açıkça sergilemişlerdir.

TİSK Genel Kurulu için hazırlanan çalışma raporu, sendikaların ve toplu sözleşmelerin hükümet tarafından denetlenmesi, grev yasasının değiştirilerek bu hakkın fiilen ortadan kaldırılması, kıdem tazminatına yeni bir tavan getirilmesi, check-off sisteminin kaldırılması gibi istemleri örtüsüz biçimde ortaya koymaktadır. TİSK patronları, emekçi halkın boğazını sıkan enflasyonun sorumlusu olarak "işçi ücretleri"ni gösterme demagojisine yine el atmışlar, IMF'nin "ücretler dondurulsun" emrinin uygulanması için hükümete çağrı çıkarmışlardır. Tekelci büyük sermayenin bu gerici örgütü, ülke kapılarının yabancı sermayeye ardına kadar açılması, IMF, Dünya Bankası, OECD, AET gibi kuruluşların her dediğinin yerine getirilmesi taleplerini de hiç çekinmeden ilan etmiştir.

Tekellerin bu cüreti, işçi sınıfına, emekçi kitlelere, onların örgütlerine karşı apaçık bir savaş ilanıdır. Devletin resmi rakamlarına göre bile son on yılda gerçek ücretleri yüzde 30 düşürülmüş olan işçi sınıfı;tekellerin,büyük toprak sahiplerinin ve onların devletinin baskısı altında ezilen milyonlarca köy emekçisi; dörtnala enflasyonun ve kapıda bekleyen işsizliğin nefes aldırmadığı orta katmanlar, her an yokolma tehdidiyle karşı karşıya bulunan küçük ve hatta orta işletme sahipleri, şimdi daha da dayanılmaz yaşam koşullarına itilmenin eşiğindedirler. Tekeller, bu programı, ancak, ya açık faşist bir diktatörlükle ya da parlamenter görünümlü, yarı-askeri bir baskı rejimiyle uygulayabileceklerini bilmektedirler.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN AÇIKLAMASI

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) tarafından, IMF'nin istekleri doğrultusunda başlatılan ve grev ve toplu sözleşme haklarının daha da kısıtlanması ile ücretlerin dondurulmasını amaçlayan kampanya üzerine, Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz bir açıklama yaptı. Açıkgöz, açıklamasında şunları belirtti:

"Emperyalist mali kuruluşlar ve yerli tekelci sermayenin sözcüleri işçi sınıfının ekonomik-demokratik haklarına tam bir saldırıya geçmiş bulunuyorlar.

"Bir yandan IMF, öte yandan işveren kuruluşları ücretlerin dondurulmasını istiyorlar. IMF'nin bu konudaki isteklerini gerçekleştirmek için Türkiye'ye yeniden heyetler gönderdiği günlerde TİSK'in başlattığı ve grev hakkının kısıtlanmasını isteyen kampanya aslında bir bütündür. Uluslararası ve yerli tekelci sermaye daha azgın bir sömürü için yasal planda da antidemokratik yeni düzenlemeleri gündeme getirmektedir.

"Bu istekler IMF'nin uzun zamandır dayattığı isteklerdir. Ama egemen sınıflar ve onların iktidarı bu yola kolay gidememektedirler. Karşılarında bulacakları işçi sınıfının ve demokratik güçlerin direnişi meydanın boş olmadığını onlara hissettirecek boyutlara ulaşmaktadır. Ve bu yönde atılmak istenen her antidemokratik adım demokratik güçlerin günden güne genişleyen örgütlü birleşik eylemini karşısında bulacaktır."

TÜRKİYE'YE ORTADOĞU'DA YENİ ROLLER ARANIYOR

ABD – İSRAİL TERTİPLERİ BASTIRIYOR

ABD ve İsrail tertip ve tezgahlarının olanca ağırlığını yaşayan Türkiye'de bugünlerde, güncel olmasına rağmen sorulabilecek en safca soru şudur:

"- Acaba Cumhurbaşkanı kim olacak?..."

Kesin ABD denetim ve güdümündeki başkent siyasal merkezlerinde bu soruya verilen yanıt, "O kadar önemli mi?" şeklindeki ek bir soru işaretidir. Cumhurbaşkanı seçilecek kişinin özellikleri ve nitelikleri hemen hemen reçetelendirildikten sonra, sorunun anlamsızlığı gerçekten sırıtmaktadır. Ankara kulislerinde yeni Cumhurbaşkanı tarif edilirken şöyle denilmektedir: "Anayasa değişikliklerine evet diyecek, Türkiye'nin bölgedeki yeni rollerini benimseyecek, Sovyetler Birliği ve ilerici Arap ülkeleriyle ilişkilerde bir örnek gerekirse en azından 1955 yıllarının ölçülerine sadık birisi..."

Ünlü bir gazetecinin yazamadığı ama "laf aramızda" kaydı düştüğü tarifler şaşırtıcı olmamakla birlikte, Beyaz Saray'ın Ankara'ya düşen karaltısının ağırlığını ifade etmektedir. Bu konuda eklenen şu sözler de ilginçtir:

". Seçilecek kişi, birinci'liği boş bırakacak ikinci kişi olacaktır."

Bu sözlerin anlamı, olaya Demirel ufkundan bakışın ayrıntılarını belgelemektedir! Yakın vadede gayri resmi, uzak vadede gelişmelere göre belki de, resmen, Demirel'in "birinciliğini" saklı tutacak birisi!...

Halen "Batı'nın görmek istediği en iyi Demirel" performansını sağlayan AP Genel Başkanının harikulâde anlamında "Wonderful"u göğüslemesi halinde akla uzak gelmeyecek bir plan...

İSRAİL DEVREYE GİRİYOR

Plan görüldüğü gibi Türkiye'nin tepeden tırnağa Amerikan ablukasındaki pekişen teslimiyetleriyle ilgili olup daha geniş çerçeveler arz etmektedir. Gelişmelerin bugünkü noktasında devreye yoğun bir şekilde İsrail'in girmesi anlamsız değildir. Türkiye'de gerek diplomatik çevreler ve gerekse büyük basınla kurduğu direkt ve endirekt ilişkileri mahirane şekilde yürütmesini bilen İsrail'in son dönemde özellikle Türkiye'nin güney ve güneydoğu bölgelerinde oluşturduğu ve genellikle üst denetim avantajıyla yönlendirdiği terörizm gene becerikli biçimde perdelenebilmektedir.

İsrail'in, Aramco ve Müslüman Kardeşler Örgütü ile içiçe yıllardanberi yürüttüğü çalışmalar, son haftalar içinde Suriye ve Irak'ta da ses verir duruma gelmiştir. Suriye'de ilerici Hafız Esad yönetiminin devrilmesi ve Irak'ta da Saddam Hüseyin'in emperyalist politikalara yanaştırılması hedefleri ile birlikte Ürdün "çantada keklik" görülmektedir. Böylelikle Filistin halkının devrimci mücadele ve kazanımlarının ifadesini oluşturan FKO'nün geriletilmesi hiç değilse bölgedeki öneminden yalıtılması ile birlikte İran ve Afganistan'ın önüne emperyalist bir duvarın yükseltilmesi amaçlanmaktadır.

Pakistan'dan başlayıp, Suudi Arabistan, Mısır, İsrail ve Türkiye'ye uzanan kordonun önü Suriye, Irak ve Ürdün ile doldurulmağa çalışılmaktadır.

Doğrusu, işler kağıt üzerindeki gibi kolay değildir. Kolay olmadığı için Türkiye de, özellikle Amerika ve İsrail'in tam kontrollü terör desteğiyle sarsılmaktadır.

TERÖR UZMANI BEGİN, CARTER'IN ANASINI KARŞILIYOR

Batı'nın "ekonomik yardım" masalıyla olmayacak ninnilerle avutulan Türkiye'ye son günlerde Amerika ve İsrail'in terör konusunda yardım eli uzatmaları iğrenç bir güldürü niteliğindedir. Kırk yıllık terörist Begin ile koridorları kan ve cinayet kokan Pentagon un Türkiye'deki terörün önlenmesi konusunda "hassasiyet" göstermeleri, Türkiye'deki büyük basın tarafından şanına yakışır biçimde reklam edilmekte gecikmemiştir. Hürriyet'in Amerikan Kongresi'ne sunulan bir raporu, irtihat bürosu misyonuyla sayfalarında duyurmanı gözden kaçmamıştır. Gene Hürriyet gazetesinin son haftalar içinde Suudi Arabistan ve Irak'a muhabirler göndererek röportajlar yapması anlamsız değildir. Milliyet'ten, Ankara'daki ABD Büyükelçiliği'ne yakın bir hanım muhabirin Irak'a gönderilmesi rastantı mıdır? Öte yandan İsrail'in üç gazeteciyi davet etmesi ve Başbakan Begin dahil önemli kişilerin odalarında hazırlanan pespaye mizansenler, ancak konuk gazetecilerden Çetin Altan tarafından ustaca karikatürize edilmiştir. Öyle ki, Begin makamında Türkiye'den gelen üç gazeteciyle konuşurken telefon çalmakta, karşısına Washington'da Carter çıkmaktadır. Carter ile Begin bir süre konuşmaktalar.. Daha sonra Begin, gazetecilere, yarına kadar yazmayacaklarına güvendiğini belirterek, Carter'ın annesinin İsrail'e geleceğini açıklamaktadır!... Carter'ın anasını Begin karşılayacaktır, ve...

Bu arada, Türkiye'ye dört Amerikalı parlamenter grubu gelmiştir. Türkiye Dışişleri Bakanlığı yetkilileri tarafından "Paskalya tatili münasebetiyle" geldikleri açıklanan Amerikalı parlamenterler, daha önce Hint Okyanusu'nda ziyaret ettikleri Amerikan uçak gemisinde alarmda bekleyen bombardıman uçaklarının pilotlarının "İran'daki seçilmiş bölgeleri bombardıman etmek için sabırsızlandıklarını" söylemişlerdir. İki ay kadar önce Türkiye'ye gelen İsrail'in Doğu Akdeniz Dairesi Başkanının gezisini "kişisel bir gezi" olarak nitelenen Türkiye Dışişleri Bakanlığı yetkililerinin halleri sahiplerinden farklı değildir.

CIA – MİT – MOSAD VE YERALTI ÖRGÜTLERİ

Öte yandan, terör olaylarını "Sessiz Mutluluk" adı verilen MİT'le sıkı bir işbirliği ile "takip eden" Hürriyet gazetesi, Amerikan Senatosu Araştırma Komisyonu tarafından hazırlanan Türkiye raporundaki "dehşet" bilgileri açıklamıştır. Amerika'nın bilgisi dışında olduğuna, ancak eskiye oranla sayısı bir hayli azalan kargaların inanabileceği habere göre, Türkiye de 47 yeraltı örgütü vardı!... İşin belki de tek doğru yanı, yeraltı örgütlerinin çoğunun kurucusu ve yönlendiricisi olan Amerikan gizli odaklarının "faaliyet raporu" nun kongrenin onayına sunulacak oranda başarılı bir tabloyu yansıtmasıydı. Bir miktar para, silah ve isim için de "Marksizm", "Leninizm" ve "Komünizm" gibi kavramların arası değişik terimlerle türetiliyordu o kadar... Emniyet Genel Müdürlüğü kayıtlarında "yabancı ajanlar tarafından solu bölmek için kuruldukları" kaydı düşülen ama CIA-MİT-MOSAD işbirliği masalarında ve bir kısım basının gizli odalarında bilinen terör örgütleri iktidara yapışkan fonksiyonlarda Türkiye'de devrededir...

Bir zamanlar Amerika, İsrail, Türkiye istihbarat örgütlerinin ortak işbirliği balında hükümetler devirdiklerini itiraf eden bir kişi şu anda Türkiye'nin Cumhurbaşkanı vekili bulunmaktadır. Bu itirafı yaptığı günlerde ortaklığın içindeki SAVAK tarihe karışmıştır. Ama bugün İngiliz ve Federal Almanya gizli örgütleri de artan ölçüde devrededir.

SEVR'E DOĞRU HAYSİYET SATIŞI

Enflasyon ve terör kıskacındaki Türkiye'nin bölgedeki bir takım karanlık rollere yamanması amaçlanmaktadır.

Enflasyon, IMF, OECD, AET ve Dünya Bankalarının kontrolündedir.

Ya terör?

Türkiye'de beyninde ve yüreğinde bir parçacık yurtseverlik şeref ve haysiyeti taşıyanlar, son günlerde terör durdurma ihalesine pey süren Washington-İsrail politikalarının anlaşmalı masalarına ve yerli "hınk" deyicilerinin kapılarına çıkarlarsa, biraz gecikmiş olmakla birlikte şaşmasınlar... Türkiye, en az Sevr günleri kadar çetrefli tezgahlara yatırılmağa çabalanmaktadır ve bu yönde adımlar da atılmıştır...

GÜNDEMİN BAŞINDA

bekçiliğin ücreti

Demirel'in kerben destekli azınlık hükümetinin, iç ve dış politikada ülkeyi rekor denilebilecek kısa bir sürede getirdiği yer gerçekten şaşırtıcıdır. İçte koyu bir baskı, dışta ist teslimiyetçilik ·Demirel hükümetinin bu güne kadarki uygulamalarının genel bir bilançosu görünümündedir. Bunun vebalinin ise, Demirel hükümetine destek olan kimi güçlerin yanı sıra bu açık komployu kamuoyunda gereken açıklık ve şiddetle sıçlamayan CHP'nin boynunda olduğundan kuşku yoktur.

Demirel bükümetinin ulaşmak için öne koyduğu hedefler iyice belirginlik kazanmıştır. Hükümetin, Cumhurbaşkanlığı seçimlerindeki politik kamuflaj oyunlarıyla kamuoyunun gösünden kaçırmaya özen göstermesine rağmen, ülkenin bütünüyle ABD'nin ve onun Batı Avrupa'lı müttefiklerinin çıkarlarının bekçiliğine getirilmek istendiği en açık seçik biçimiyle ortaya çıkmıştır.

Demirel'in bir seçim dönemi daha hükümeti sürdürmek için "taze paraya" ihtiyacı vardır. Bu yözden ABD ve Batı'dan gösternelik de olsa yardım koparmak için, içte ekonomiyi bütünüyle özel sektörün talanına, dışta, 3. Dünya ve sosyalist ülkeler ile iyi yönde gelişen ilişkileri zedelemek pahasına akla gelebilecek her türlü ödünü vermekten çekinmemektedir..

ABD'nin "Sovyet tehlikesi" bahanesiyle kışkırttığı yeni "soğuk savaş" bu konuda uygun bir ortam yaratmıştır. Ocmirel iktidarı İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra Türkiye'nin artan "jeopolitik" önemini koz olarak kullanarak ABD ve Batı'dan esaslı bir yardım koparacağı saplantısı içindedir.

12 Aralık 1979'da Brüksel'de yapılan NATO toplantısında Demirel iktidarının Dışişleri Bakanı ABD'nin Batı Avrupa'ya yeni nükleer füzeler yerleştirilmesiyle ilgili soğuk savaş kışkırtıcısı önerisinin hararetli destekçisi olmuştur. Ülkenin çıkarları İran'ın yeni bağımsız rejimiyle iyi ilişkiler sürdürülmesi yönünde olmasına rağmen, ABD'nin isteğiyle, Tahran'a karşı "düşmanca" davranış içine girilmiş, hiç yokken elçilik görevlilerinin eş ve çocukları geceyarları apar topar geri çekilmiştir.

Aksi yöndeki tüm iddialara rağmen, ülkeyi esasta tıpkı 1950'li yıllarda olduğu gibi Washington'un uydusu haline getiren, SİA kölelik anlaşması imzalanmıştır. İktidarın başı ise, Dışişleri Bakanı'nın Meclislerde görüşülüp onaylandıktan sonra yürürlüğe gireceğini söyleyip durduğu anlaşmaya şimdiden olmuş bitmiş nazarıyla bakmaktadır. Bu onun, ABD'ye ödün vermede ne denli kararlı olduğunu ortaya koyan bir başka kanıtıdır. İktidarın başı, Türkiye'nin İran ve körfez bölgelerine karşı tezgahladığı saldırı planları için sıçrama tahtası olarak kullanılmını sağlamak amacıyla ülkeye üşüşen ABD'li senatörlere ABD ile imzalanan kölelik anlaşması için "Bu anlaşma hükümetler arasında bir anlaşmadır. Bu da yapılmış, imzalanmış ve bitmiştir." diyerek, anlaşmayı Meclislerden geçirmeyeceğini açıkça ortaya koymuştur. Ayrıca yine bu fırsatla, ne yaman bir NATO'cu olduğunu da açıklamaktan geri durmamıştır. İktidarın başının politik felsefesinin dümensuyundaseyreden ABD mubâbbi bir yazar konuyla ilgili olarak gerici gazetelerden birinde yazdığı bir yazıda ABD'nin gerçek isteklerini ve Demirel iktidarının bu istekleri hangi koşullar gerçekleştiğinde yerine getirebileceğini hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak netlikte sergilemiştir: "... iki müttefik olan Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkların giderilmesi ve NATO'nun Güney Doğu kanadının kuvvetlendirilmesi, şüphesiz birinci derecede ehemmiyeti haiz olmaktadır. Fakat görünen odur ki, bu husus gerçekleştirildikten sonra Türkiye'ye Ortadoğu politikasında daha aktif rol verilmek istenmektedir. Zira Türkiye bugün herhangi bir Ortadoğu kombinezonunun kilit taşı haline gelmiş bulunmaktadır."

"... İran ve Afganistan olayları Türkiye için de bölgede nazik bir durum yaratmıştır ve alınacak her tedbir tabiatı ile Türkiye'nin güvenliğine de katkıda bulunacaktır. Fakat Türkiye'nin bu çeşit tedbirler sisteminde rol alabilmesi için bazı şartlar gerekmektedir.Birincisi Türkiye'nin her şeyden önce ve kısa bir zamanda ekonomik meselelerini çözmek zorunda olışudur. İkincisi, Türkiye'nin güneyinde bulunan Arap ülkelerinin, biç değilse başlıcalarının böyle bir sisteme müsait bir tutum almalarıdır..."

Bu düşüncelerin açık tercümesi şudur: Yunanistan'ın NATO'ya dönmesi için her şeyi yapmaya hazırız. İran'a olduğu gibi ABD ve Batı'ya başkaldıran Ortadoğu ülkelerine karşı İsrail, Mısır, Suudi Arabistan ve Pakistan'ın yeralacağı "pakt"lara katılabiliriz. Tek şartımız Suudi Arabistan, ABD ve Batı'lı müttefiklerimizin bize gerekli "parayı" sağlamalarıdır.

İktidarın başı "Türkiye'nin, dünyanın bu bölgesinde kendi vatanını beklerken daha birçoklarının menfaatlerini de beraber beklediği unutulmamalıdır" derken aynı şeyi söylemekte midir?

Atı alan Üsküdar'ı geçmek üzere... Ama saygın dış politika şampiyonu CHP'de ne bir ses ne bir nefes...

• hüseyin baş

HABERLEŞME İÇİN ÖNEMLİ DUYURU

YÜRÜYÜŞ'ün haberleşme adresi değişmiştir. Yeni adrese gönderilmeyen haber, yazı ve fotoğraflar elimize gecikerek geçeceği için değerlendirilemeyecektir. Yeni haberleşme adresimiz: "Pleyrloti Cad. 21/4 Çemberlitaş/İstanbul"dur. Dergiye yollanan haber, yazı ve fotoğrafların bu adrese gönderilmesi, abone, dağıtım vb. yazışmalar için ise "Konur Sok. 15/8 Ankara" adresinin kullanılması gerekmektedir.

İRAN'DA ABD ŞANTAJI SÖKMEYECEK

Carter yönetiminin, İran halkının celladı Şah'ı korumasını ve İran'a yönelik şantajlarına son vermemesi üzerine rehinelerin salıverilmesinden vazgeçilmesinden sonra, ABD ile İran arasındaki her türlü diplomatik ilişki kesildi. Carter, diplomatik ilişkinin kesilmesinin yanı sıra, İran'a karşı "başka önlemler" alınabileceğinden de söz etti. "Başka önlemler"den kastedileni, Amerikan Savunma Bakanı Brown daha açıkça belirterek, askeri önlemlerin sözkonusu olabileceğini dile getirdi.

Carter'ın açıklamasından sonra, verilen 24 saatlik süre içinde İran'ın diplomatik temsilciliklerindeki diplomatlar ABD dışına çıkmaya başladılar. Carter, İran'a karşı sert bir ambargo uygulanacağını da bu arada belirtti.

Humeyni, ABD'nin tek yanlı olarak aldığı bu kararı, "kana susamış Amerika'nın, İran üstünde egemenlik kurma arzusunun kalmadığının işareti" saydığını açıkladı. İran Devrim Konseyi tarafından yayınlanan bildiride de, İran halkı direnme, fedakarlık ve eylem için hazır olmaya çağrıldı. Devrim Konseyi, İran'daki tüm politik grupların, ordunun ve halkın birleşmesini istedi. Öte yandan, Devrim Konseyi'nin kararıyla, muhtemel bir askeri saldırıya karşı tüm petrol tesislerinin korunmasına başlandı. İran Petrol Bakanı Munfar da, Amerika'nın kararını destekleyen ülkelere petrol ihracını duduracaklarını açıkladı...

Amerikan emperyalistlerinin aldıkları bu kararın rehinelerin salıverilmesiyle ilgisinin olmadığı kuşkusuzdur. ABD'nin bütün niyeti, Ortadoğu'da gerginliği arttırmak, bölgedeki antiemperyalist kabarışı zor yoluyla bastırmak ve yumuşamayı yaralayıp, soğuk savaşı diriltmektir. ABD'nin bu tutumu dünya barışını doğrudan tehdit eder nitelliktedir. Mısır-İsrail ikilisinin dışında, Irak'ın emperyalizmin çıkarları doğrultusundaki girişimleri ABD'li savaş kışkırtıcılarının işlerini kolaylaştırmaktır. Carter yönetimi, Suriye'den sonra, İran üzerinde de Irak eliyle yeni maceracı planlar tezgahlamaya çalışmaktadır.

ABD'nin bu saldırgan politikası, karşısında ulusal demokratik devrimi korumaya kararlı İran halkını, Ortadoğu ve Yakındoğu'nun devrimci antiemperyalist yönetimlerini ve bölge barışının garantisi Sovyetler Birliği'ni bulacaktır. ABD'yi "gerçekleri kendi amaçlarına uygun olarak çarpıtmakla"suçlayan Sovyetler Birliği'nin şu açıklaması emperyalist kışkırtıcılara en iyi yanıttır: "Dünya barışını tehlikeye atmaktan çekinmeyen Amerika, İran'ın Sovyet tehlikesi altında olduğunu öne sürmekle siyasi şantaj yapmaktadır. Amerika'nın Ortadoğu'daki askeri gücünü sürekli olarak artırması ve devrik Şah Pehlevi yi hâlâ himaye etmesi rehineler sorununu çözmeyeceği gibi, dünya barışını da tehlikeye düşürmektedir."

TÜRKİYE SAVAŞ ÜSSÜ OLAMAZ!

Amerika "Dünya savaşı" hazırlığı yapıyor

- Amerika'da ilk kez İran'a müdahale ciddi çare olarak görülüyor.
- Savaş çığlıkları ile birlikte, Amerika'da Türkiye'deki üsler günün konusu haline geldi.

Amerika'nın İran'la diplomatik ilişkilerini kesmesi ve tüm İranlı diplomatları sınırdışı etmesiyle Ortadoğu bölgesi gergin bir bekleyişin içine girdi. Basra Körfezi ağzında Hürmüz Boğazı açıklarında bekleyen donanma genişletiliyor.

ABD emperyalizmi Ortadoğu'daki çıkarlarını korumaya kararlı. Kararlılığını dünyayı topyekün bir soğuk savaşa sürükleyerek, dünya barışını fütursuzca tehdit ederek gösteriyor. Carter yönetiminin sorunu İran ve Ortadoğu... ABD, İran devriminden bu yana, Ortadoğu'da çıkarlarının altüst olmasını bir türlü hazmedemedi. Bir süredir de, "rehineler sorunu"nu ve Afgan devrimini bahane ederek, bölgede yeni manevralara hazırlanıyor.

ABD'nin İran'la diplomatik ilişkilerini kesmesini, emperyalizmin çıkarlarıyla çakışan bir politika içinde olan Irak'ın İran topraklarına silahlı müdahalesi izleyince, soğuk savaş rüzgarına kuvvetli sıcak savaş yangınları karıştı. Ve artık Ortadoğu'da sıcak savaş deyince, Türkiye akla geliyor!

Hürriyet gazetesi, Amerikan Senatosu'nun hislerine tercümanı olan dizi yazılarından birinde, "Amerika 'dünya savaşı' hazırlığı yapıyor" başlığını atarken, Ortadoğu'da genel bir savaşın olası planlarını veriyordu. Emperyalizm Ortadoğu'da öteden beri sürdürdüğü savaşı şimdi tırmandırıyor. Günün konusu Türkiye'deki üsler. Bu konuda gene Hürriyet, büyük bir genişlikle şu itirafları yapıyor: *"... gerginlik Türkiye üzerinde de kritik kararlar alınmasına sebep oldu. Türkiye kendi iradesinin dışında olayın planlaması içine alındı... Amerika'nın askeri bir harekata girişmesi halinde avcı ve bombardıman uçaklarının kullanılması ve deniz piyadelerinin havadan indirilmesi operasyonu için en uygun üslerin Türkiye de olduğu açıklandı..."*

Bu sözlerin yoruma hiç ihtiyacı yok. Uygulamanın ilk safhasında ise, önce dört ABD senatörü, ardından onlıkı kişilik bir başka Amerikan parlamento heyeti Türkiye'ye ziyaretler yaptı. Amerika'nın Türkiye'ye bu "ilgisine" karşılık vermeye çoktan hazır olan çevreler ise, İran'a yapılacak bir müdahalede, Suudi Arabistan, Kuveyt, Arap Emirlikleri vb. ülkeler de ikna edildiği takdirde üslerin kullanılmasına izin verilebileceğini ima ediyorlar..

ABD çok ciddi bir savaş kundakçılığı içinde. Ortadoğu halklarının yükselen antiemperyalist mücadelesini kırmak için savaşlar tezgahlıyor, hatta doğrudan bu savaşların içinde yeralmaya hazırlanıyor... Türkiye NATO'culuğun kefaretini ödemeye koşullandırılıyor. Türkiye'nin bölge halklarına karşı, İran ve Afganistan devrimlerine, Filistin kurtuluş hareketine karşı hazır bir saldırı üssü olarak kullanılmasına çalışılıyor. Tekelci büyük burjuvazi bu rolü yüklenmeye gönüllü.

Ülkemizin yurtsever, devrimci, sosyalist, barışçı güçleri bu kefareti ödemeye hayır diyor! Amerikan kaynaklı provokasyonlara,antiemperyalist halklara karşı savaş aleti olmaya hayır! Emperyalizmin savaş kışkırtıcılığına karşı duracak güçler görev başına!

NOT...

Vahim ve Ciddi

Geçenlerde gazetelerde okumuşsunuzdur. Cinnet getiren bir polis memuru Ankara'daki . ABD Büyükelçiliği'ne sığınmış. Adamı alıp adli tıbba sevketmişler. Gerçekten keçileri kaçırdığı için mi, yoksa, gırtlağına kadar zaten Amerika'ya batmış bir ülkede kalkıp Amerika'ya sığındığı için mi, orasını pek bilemiyoruz...

Bu gibi olaylar ciddiyetiyle matrağı kolay kolay ayırdedilemeyecek cinsten olaylardır. Türkiye'de öyle olaylar olmaktadır ki, "vahimdir de, ciddi değildir!..."

Aslına bakarsanız vahim olay ciddi olaydır ama,"Küçük Amerika" statüsünün ağırlığına teslim edilmiş ülkelerde tarifeler pek öyle bildiğiniz gibi değildir.

Örneğin şu gibi olaylar:

Yıl 1973. Fahri Korutürk Cumhurbaşkanı seçilmiş. ABD'nin yeni Ankara Büyükelçisi Macomber kendisine itimat mektubunu sunacak. Washington'dan gelen mektupta Cevdet Sunay adı yazıyor. Diplomatik kurallara göre olacak iş değil. Macomber "Canım farkeder mi, siler üstüne yenisinin adını yazarım" gibi bir laf ediyor. Kendisine böyle bir şeyin olamayacağı söyleniyor da, Washington'dan yenisi geliyor, vs...

Cumhuriyet'de Sedat Ergin, geçtiğimiz hafta Türkiye'ye gelen dört Amerikalı senatörün basın toplantısını yazıyor. Amerikalı senatörlere Genelkurmay'da iki saat on dakika süren bir brifing veriliyor. Kendilerine silahlı kuvvetlerin ihtiyaçları konusunda bilgiler veriliyor. Adamlar brifingten çıkıp Çankaya'da ABD Büyükelçisinin evine gidiyorlar ve orada bir basın toplantısı düzenliyorlar. Heyet Başkanı "Genelkurmay Başkanı ile görüştük, ismini şimdi hatırlayamıyorum" diyor...

Gazetecilerden biri basın toplantısından önce bir Amerikalı diplomata şaka yollu soruyor: "Ruslar ne zaman geliyor?" O da yanıt veriyor: "Her an gelebilirler!..."

Doğrusu bu ya, "Küçük Amerika"da bunlar belki biraz vahim ama kesinlikle ciddi olmayan olaylardır.

Örneğin, Amerika'nın Ortadoğu rampasındaki bedelli suçlusu İsrail kalkıp Türkiye'ye "Şiddet olaylarının durması, sızıntı ve baş ağrılarının giderilmesi için ortak dayanışmalar yeterli olabilir" şeklinde davetiyeler göndermektedir. ABD'den de aynı yolda öneriler gelmektedir.

Acaba Türkiye'den hangi "dayanışmaları" istemektedir İsrail ve ağababası?...

Emperyalist-siyonist tertip mihrakları, terör musluğunu birazcık kısmak için hangi tavizleri istemektedirler Türkiye'den,hangi "dayanışmalar"ı acaba?... İvedilikle Suriye'yi biraz daha ortaklaşa karıştırmak mı?

Bunlar belki biraz vahım, ama, ciddi olaylar değildir Türkiye'de, öyle mi?

Şimdi şu satırları okuyalım:

"... İstemediğimiz mevzulara el atıp Türkleri şüphelendirmeyelim, fakat onlara işlerini iyi idare ederlerse bizim yardımımızı ve desteğimizi sağlıyacaklarını anlatalım. Bundan Türkleri himaye edeceğimiz manası çıkmasın, fakat himayekâr davranacağımız anlatılsın...

... Şayet Türkler anayasayı tam olarak ayakta- tutar ve kendileri de kuvvetlenirse bunun sonuçları bizim şimdi göremeyeceğimiz kadar uzaklara gidebilir..

... Şayet Türkiye'de anayasa iyi işler ve Türkiye'de işler iyi giderse Mısır'da ayaklanmalar olacaktır, bu vaziyette bizim durumumuz çok garip kaçacaktır. Biz asla ne Mısır halkıyla ne de Türk hükümetiyle mücadeleye girmeyeceğiz. Bizim mücadelemiz Türk halkının hisleriyle olacaktır. Bunu yakın veya uzakta çok dikkatle ele alınacak bir konu olarak veriyorum. Bu hususun haricinde bütün reform hareketlerini tutuyor görünün..."

İncelemeci Erol Ulubelen'in "İngiliz Gizli Belgelerinde Türkiye" adlı kitabı bugünlerde yeniden okunmaktadır. Şimdiki Amerika :. rolünü yüzyılın başlarında yürüten İngiltere'nin arşivlerindeki bu vesika 31 Temmuz 1908 günü Londra'daki Sir. E.Grey'den İstanbul'daki büyükelçi Sir. G. Lowther'e gönderilen bir direktifi belgeliyor. Bu Sir Gerard Lowther kimdir biliyor musunuz? İstanbul'a vardıgında arabası elçiliğe kadar atlara değil halka çektirilen İngiliz Büyükelçisi...

O zamanlar da Batı'dan yardım bekleniyordu.

70 yıl önce de belki bu gibi olaylar biraz vahimdi ama ciddi olaylar değildi!...

6 Kasım 1920 tarihli bir belgede ise Albay Stokos un, İngiltere Başbakanı Lord Curzon'a sunduğu şu bilgiler yer alıyor:

"... Sünniler ile şiiler arasındaki zıtlık büyüktür, biz bu zıtlığı daha da geliştirebiliriz"

Türkiye'nin Ulusal Kurtuluş Savaşını başlatığı tarihlerde tezgahlanıyor bunlar. Şimdiki hesaplar daha geniş ve bölgesel düzeyde.

60 yıl sonra Türkiye'de sıkıyönetim mi isteniyor? Türkiye'de hükümet dış politikasıyla hizaya mı getirilmek isteniyor? Yerli işbirlikçilere verirsin tallmatı, Kahramanmaraş'ı kana bulayıverirler.. O günden bugüne neler olmuştur Türkiye'de gözler önündedir. SİA anlaşması üzerinden Türkiye bölgede nerelere çekilmek isteniyor? Anayasa değişikliği ile neler hedefleniyor? Yerli-yabancı komplo ortaklıkları hangi planları yürürlüğe koyuyor? Tezgahlar vahimdir. Yurtseverlik, vahim gelişmeleri ciddi olarak düşünme ve göğüsleme eylemidir. Onun yolu da antiemperyalist, antifaşist saflarda yer tutmaktan geçiyor. Görev ve sorumluluklar ciddidir. Yerli-yabancı ihanet ortaklıkları ortadadır.

Ferhat Gün

• yorum •

MÜCADELENİN SOMUT PERSPEKTİFLERİ

İşbirlikçi burjuvazinin ve "Türkiye'ye yardım için çırpınan" emperyalist kuruluşların sözcüleri, son günlerde ısrarla aynı şey üzerinde duruyorlar: "İşçi ücretleri dondurulmalıdır." TİSK, TÜSİAD vb. sermaye kuruluşları, birbiri peşisıra yayınladıkları bildirilerde, alınan ekonomik önlemleri olumlu karşıladıklarını, ancak işçi ücretleri gemlenmezse, bu tedbirin hiçbir şeye yaramayacağını söylüyorlar. Hatta daha da ileri giderek, işçi sendikalarının diğer dernekler gibi "devlet denetiminde tutulmasını", bir başka deyişle grevlerin, eğitim çalışmalarının ve mali kaynak kullanımlarının denetlenmesini, yani sendikaların bağımsızlığının ortadan kaldırılmasını istiyor, faşist yönetimlere özgü talepleri pervasızca öne sürüyorlar.

IMF ve diğer emperyalist kuruluşların sözcüleri ise, Türkiye'ye döviz verilebilmesi için öncelikle işçi ücretlerinin dondurulması gerektiğine, bu doğrultuda atılan adımların yetersizliğine işaret ediyorlar. IMF heyetinin, bu talebinin de içinde yer aldığı konuları hükümet yetkilileriyle görüşmeye başladığı haber veriliyor.

GEÇMİŞTEN KAZANILAN DENEYLERLE

Toplu hak mücadelelerinin, sözleşme görüşmelerinin, grevlerin ve direnişlerin birbiri peşisıra yaygınlaştığı bu günlerde, tekelcilerin hiç de yeni olmayan istekleri daha üst perdeden haykırmaya başlaması, hem de bu defa, kazanılmış sendikal haklara saldırı çağrısının da açık açık yapılması, bir rastlantı değildir. Emperyalizmin ve işbirlikçisi kesimlerin, demokratik hak ve özgürlükleri toptan yok etmek ve faşizm özlemlerinin azgınca dile getirildiği ve bu doğrultuda Demirel Hükümeti eliyle önemli mesafelerin katedildiği bir dönemde "enflasyonun ana nedeninin işçi ücretleri olduğu" yalanının canlandırılmaya çalışılması son derece anlamlıdır. Görünen odur ki artık saldırının güncel hedefi işçi sınıfıdır, onun ekonomik ve politik mücadelesidir.

Hesaplar yapılmış, şimdi zemin yoklanmaktadır. İşçi sınıfının sendikal ve politik mücadelesine saldırının maliyetinin büyük olacağını biliyorlar. Bunu dün, deneylerle yaşadılar. Bugün daha hesaplı ve adım adım ilerliyorlar. Dünden çok şey öğrendiler, daha deneyli bir konuma geldiler.

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ GÖRECE EN İLERİ BOYUTLARA ULAŞIYOR

İşçi sınıfı da çok şey öğrendi. Atılan adımların neyi hedeflediğini görüyor. Yaşadığı deneylerin biçimlenişi olan sınıf bilinci, ekonomik-demokratik hak ve özgürlüklerine yönelik tehlikenin boyutlarını kavramasını sağlıyor. Bunu Tariş'te, Antbirlik'te, Tekel'de kanıtladı. Toplu sözleşme görüşmelerine hazırlanırken kanıtladı. Şimdi de grev çadırlarında, direniş saflarında, alanlarda kanıtlıyor.

İşçi ve emekçi yığınlarda direniş bilinci keskinleşiyor. Daha önce örgütsüz ya da direniş anında ortaya çıkan örgütlenmelerle başlayan ve gelişen yaygın direnişlerin çıktığı boyutların, önemi üzerinde durmak gerekir. Toplumda hareketlenme önemli ölçüde nesnel faktörlerin sonucu olarak ortaya çıkıyor. Hızlı yoksullaşma ve mülksüzleşme, hayat pahalılığı, işsizlik, yokluk, can güvenliği vb. sorunlar yığınların taleplerinde önemli değişikliklere yol açıyor. Dün sessiz kalmayı yeğleyen kimi kesimlerde, şu ya da bu biçimde ortaya çıkan bir kıpırdanma görülüyor.

YILGINLIK VE KARAMSARLIK KENDİ NESNELLİĞİ İÇİNDE AŞILACAKTIR

En genelinde faşist güçlerin kitle kırımlarına varan saldırılarına karşı yükselen tepkilerin yanı sıra kimi alanlarda gözlenen yılgınlıklar da, aynı sürecin değişik yanlarını tanımlayan özellikler olarak ortaya çıkıyor. Ne yapacağını bilememe, umutsuzluk, resmi ve faşist terörün yaygınlaştırılması, bilinçli olarak sürekli bir tedirginlik havasının canlı tutulmaya çalışılması sürecin bir tarafının nesnel ve öznel zeminini oluşturuyor. Kitlelerde yılgınlık değişen ölçülerde var olmaya devam ediyor.

Nesnel olarak bu çelişkili sürecin varlığının bilinmesi ve mücadele hedeflerinin, araçların ve görevlerin buna göre saptanması gündemdedir. Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulunun "Tek Parti Tek Cephe" kararında da belirtildiği üzere, "demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırıların alabildiğine yoğunlaşmış olmasının, gerici-faşist güçlerin önemli avantajlara sahip bulunmasının işçiler, emekçiler, demokratlar arasında temel bir gerçeğin unutulmasına, yılgınlığa, 'ne olacak' bekleyişine yol açmamasını sağlamak göreviyle karşı karşıya" bulunuluyor.

"Yılgınlığa, ne olacak bekleyişine" düşmeyi engellemenin başlıca yolu ise, kuşkusuz, mücadelenin belirli bir süreyi kapsayan politik yöneliminin araçlarıyla, hedefleriyle genel olarak çizilmesi ve bunun yığınlara maledilmesidir. Politik propaganda ve ajitasyon çalışmasının her biriminde, bu doğrultuda yoğunlaştırılmasıdır. Tek tek birimlerde, kendiliğinden ya da artık ve yerel örgütlenmelerle ortaya çıkan direnişlerin, hareketlerin ülke çapında eşgüdümünün sağlanmasıdır.

EYLEMİN ZAAFLARI GENE EYLEM İÇİNDE YENİLECEKTİR

Kitle hareketleri, eylemleri düz bir hat izlemiyor. Kitle hareketlerinin gelişimini, inişlerini çıkışlarını, nerede kabarıp, nerede alçalacağını önceden bütün boyutlarıyla kestirebilmek mümkün değil. Yığınları eyleme geçirmek, politik hedefleri tesbit etmek için, mücadele süreci içinde hangi gelişmelerin gündeme gelebileceğini, nelerin değişebileceğini önceden saptamaya çalışmak, herşeyi ayrıntılarına kadar önceden kestirmeyi gerekli görmek, kaçınılmaz olarak hiçbir şey yapmamayı, yığınlardan kopmayı, pasifizmi beraberinde getirecektir. Sorun Dimitrov'un da dediği gibi, "kıyıda kalıp sınıf mücadelesinin kabaran dalgalarını gözlemek değil, kavganın dalgalı sularında nasıl yelken açılacağını öğrenmektir." Sınıf mücadelesinin değişen şartlarına ayak uydurmak, değişen durum karşısında yeni hedefleri doğru olarak tesbit etmek, ancak kavga içinde bulunmak ve kavganın nabzını elde tutmakla mümkündür.

Kitle hareketlerinin ortaya çıkış ve gelişimi toplumsal, politik, ekonomik, psikolojik vb. nedenlere bağlıdır. Bu nedenlerin süreç içinde farklılaşabileceğini bilmek gerekir. Esas olan, kitle hareketlerinin genel politik yönelimini saptamaktır. İleri kazanımlar elde etmek ve zafere ulaşmak, ancak yığınların deneyi, mücadeleciliği, işçi sınıfının politik öncüsünün devrimci bilinciyle kavga içinde birleştiği ölçüde olanaklıdır. Lenin'in dediği gibi, sınıf mücadelesinde temel sorun "izlenecek yolun yönelimi ve bu yola götürecek sınıfsal güçlerin hangileri olduğudur. Fakat somut olarak, pratik olarak harekete geçtikleri zaman milyonlarca insanın deneyimi bu yolu gösterecektir."

KİTLE HAREKETLERİ YAYGINLAŞIRKEN

Ülkemizde bugün, faşizmin saldırılarının püskürtülmesi ve özellikle işçi sınıfının sendikal ve politik haklarına uzanan elinin kırılması için faşizme karşı kitle hareketlerinin yaygınlaştırılması öncelikli ve en önemli görev olmaktadır. Grevlerin yaygınlaşması, direniş bilincinin toplumun her kesiminde yükselmesi, kitle hareketlerinin etkin bir biçimde yaygınlaşması, bu mücadele süreci içinde, genel grev gibi bir silahın etkinlikle kullanılmasını gündeme getirmiştir. Bu aracın en iyi biçimde kullanılmasının şartlarının hazırlanması, bu doğrultuda her fırsatın değerlendirilmesi, yerel direnişlerde, miting alanlarında, grev çadırlarında, işyerlerinde bunun propaganda ve ajitasyonunun sürekli canlı tutulması, her birimde eylem birliği komitelerinin hızla yaygınlaştırılması, günün öncelikli görevlerini oluşturuyor. Her küçük, kısmi eylemin, daha üst eylem biçimlerine hazırlayacak kararlılıkta ve esneklikte değerlendirilmesi yaşamsal öneme sahiptir.

Tüm bu görevlerin yerine getirilmesinin vazgeçilmez koşulu, demokratik güçler arasında eylem birliği doğrultusunda atılan adımları hızlandırmak, yaygınlaştırmak, günlük, geçici iş ve eylem birliklerinden kurtarıp programlı birlikteliğe dönüştürmek, antifaşist, antiemperyalist demokrasi cephesinin örülmesi doğrultusunda adım atmaktır. Antifaşist mücadelede güçlü bir politik önderliğin yaratılması, can alıcı öneme sahiptir. Bugün ise, bunun olanakları vardır. Sorun, her düzeyde ortaya çıkan olanakları küçük büyük demeden bu doğrultuda değerlendirmektir.

DAHA BİLİNÇLİ, DAHA ÖRGÜTLÜ! İLERİ HEDEFLERE DOĞRU!

GREVCİ İŞÇİLER:

"PATRONLAR YALAN SÖYLÜYOR!"

EYLEM BİRLİĞİ GREV ALANLARINDA GENİŞLİYOR:

Patronlar yalan söylüyor. Boyalı basın yalan söylüyor. TRT yalan söylüyor. Ve iktidar yalan söylüyor. "İşçiler 28 bin lira alıyormuş". Grev alanlarındaki işçiler bordrolarını ceplerinde taşıyorlar. Ve bugünlerde "yasaklanmış bordro taşımaktan" tutuklamalar olursa şaşmamak gerek. Tekellere, emperyalizme ve faşizme karşı demokrasi güçlerinin ortak eylemi, grevci işçilerle omuz omuza, dayanışma içinde. TİP Eyüp İlçesi, TSİP Eyüp İlçesi ve Birlik Dayanışma'nın güç ve eylem birliği grev alanlarında somutlanmaya devam ediyor.

TÜRK ELEKTRİK İŞÇİLERİ:

"FAŞİST KURŞUN HEPİMİZE YÖNELİYOR"

708 işçinin çalıştığı ve 5 yıl önce sarı Metal-İş'i kovarak Maden-İş'te örgütlenen Koç Holding'in Türk Elektrik fabrikasında Eylem Birliği'nin dayanışma mesajı okunuyor. Baştemsilci Bülent Gözünke, grevci işçilere şöyle konuşuyor:

"Tekelci sermayenin saldırdığı sırada eylem birliği daha da acillik kazanıyor. İşte bir başlangıç görüyoruz. İşte somut çalışma. Var gücümüzle çalışmalıyız. Saldırılar hepimize yöneliyor. Faşist kurşun namludan çıkınca TİP'li, TSİP'li, Birlik Dayanışmacı demiyor, tüm antifaşist güçlere vuruyor."

Greve çıkarken askerlerin baskılarını anlatan baştemsilci, ampul kısmındaki işçilerin yerlere yatırılıp saatlerce arandıklarını ve "Bıçak kemiğe dayandı, çalışan biz yiyen onlar" pankartının sıkıyönetim tarafından

KOZAL VE PAMUK İPLİK İŞÇİLERİ: "SINIF ÇIKARLARIMIZ İÇİN GREV YAPIYORUZ"

Teksif'e bağlı iki fabrikanın grev çadırları yan yana: Kozal ve Pamuk İplik. Kozal'da (Testaş Ticaret) 80'i kadın olmak üzere 112 işçi çalışıyor. Baştemsilci İsmail Sürü, bordrosunu göstererek, **"Halit Narinlerin demeçleri yalan. Biz kendi sınıf çıkarlarımızı korumak için grev yapıyoruz. Sizleri de destek olmaya çağırıyoruz. Görüyoruz ki yanımızdasınız. Mücadeleyi birlikte yürüteceğiz."**

Sohbet sırasında patronların 28 bin lira verdikleri ortaya atılınca, 14 yıllık işçi Fatma Akkor **"Onu kim diyorsa yanımıza gelsin. 3200 lirayla kira mı verelim, ev mi geçindirelim, yoksa çocuğumuza ekmek mi verelim?"** Kadriye Sert, Tariş direnişine değinerek, **"Biz hakkımızı istiyoruz. Ve ne kadar örgütlü olursak o derece hakkımızı alabiliriz."** diyor.

Grev alanlarının güncel konusu 1 Mayıs. 1 Mayıs tartışılıyor ve sokağa çıkma yasağı ilan edilmesi durumunda ne olacağı konuşulmuyor! Bu yasak, 1979 1 Mayıs'ında Türkiye İşçi Partisi tarafından kullanılamaz duruma getirildi. Bunu yine Kadriye Sert yanıtlıyor: **"Behice Boran nasıl çıktıysa biz de öyle yaparız!"**

Pamuk İplik grevcileri de orada. 120'sinin 100'ü kadın.

JEANS KOT İŞÇİLERİ: 60 SIKILI YUMRUK

Jeans Kot işçileri grevde daha tecrübeliler. Alanlara çıkalı 45 gün oluyor. Yok mazot, yok soğuk derken patron malları boşaltıverince fabrikadan direniş yumruğunu kaldırıyor Jeans Kot işçileri. 60 sıkılı yumruk. 17 yıllık işçiye 3400 lira veren patron, sıkılı yumrukları gevşetebilmek için, "sendikadan çıkın istediğinizi vereyim" deyince, dişler kenetleniyor. İşyeri temsilcisi Veli, **"O zamanki sözleşmeye gayri imza yok. Paranın değeri düştü. Yeni şartlara göre imza atacağız. Nasıl olsa önceden de açtık, şimdi de açız. Ama kazanacağız"** diyor.

MADEN-İŞ 7. BÖLGE TEMSİLCİSİ:

«Eylem Birliği grevlerimize güç katıyor»

Maden-İş Sendikası'nın tekellere karşı başlattığı yaygın grev hareketinin yoğunlaştığı kentlerin en önemlilerinden birisi Kocaeli. Kocaeli de metal işçileri grev çadırlarını kurdu. Rabak ve Ç.Sanayi den sonra, yeni fabrikalar direnişe hazırlanıyor. YÜRÜYÜŞ, sürdürülen grevlerle ilgili olarak, Maden-İş 7. Bölge Temsilcisi Tayyar Elmas ile görüştü. Tayyar Elmas, Yürüyüş'ün sorularını şöyle yanıtladı:

İZSAL İŞÇİLERİ: "EYLEM BİRLİĞİ BİZE GÜÇ KATIYOR"

1975'den 1978'e kadar grev alanlarını terketmeyen İzsal işçileri, MESS'e karşı yine grev mücadelesi içinde.

Baştemsilci Ali Talu uzun grev mücadelesini şöyle anlatıyor: "O zaman 18 yıllık İşçinin yövmiyesi 62 lira idi. Sanat okulu mezunu işçinin ise 54 lira. Mücadele ettik. Grev alanını terketmedik ve 62 lirayı 262 liraya çıkardık. Açlık çektik ama, MESS'i dize getirdik.

Evet İzsal işçisinin grev deneyimi var. Grev nöbetleri, disiplinle tam zamanında değiştiriliyor. Ali Talu devam ediyor:

"Hakkımızı alana kadar devam edeceğiz. Tüm demokratik güçlerin bir cephede birleşerek, işçilerin haklarını almaları yolunda destek olduklarını görüyoruz. TİP, TSİP ve Birlik Dayanışma'nın eylem birliği duvarları yükseliyor. Demokratik güçleri yanımızda görmek bize güç katıyor."

İzsal patronunun da lokavt deneyi var. Grev günü hemen yığılıyor asker fabrikaya. Aynı gün greve çıkmadan önce 34 işçiye ihtar çekiyor. "Tarış mücadelesi bize ışık tutuyor" diyor bir işçi.

Başka bir işçi arkadaş, "O iyice manyaklaştı, geçen gün ben nöbetteyken, bana, 'seni işten attım' dedi. Esas biz onu işten attık. Gelsin çalıştırsın bakayım fabrikayı."

İZSAL İşçileri: İşçi sınıfının yüz akı

HALAT FABRİKASI'NDA MÜCADELE VE DAYANIŞMA

Geçtiğimiz hafta içinde TÜM-DER ve TRT-DER üyeleri, grevdeki Anadolu Hisarı Halat Fabrikası'nı ziyaret ettiler. Bu dayanışma ziyareti sırasında grevci işçiler, sınıf kardeşleriyle omuz omuza olmanın coşkusu içindeydiler. TRT çalışanlarının sorunlarını büyük bir içtenlikle yanıtladı grevciler. TRT'yi eleştirdiler. TRT'nin Halit Narin'e açık, işçi sınıfına kapalı ekranından, mikrofonundan yakındılar. Olumlu eleştiriler geliştirdiler.

Grevin başlangıcından beri çeşitli baskılarla karşılaştıklarını, pankartlarının toplanıp götürüldüğünü, iki arkadaşlarının 15 gün gözaltında tutulduğunu söylediler. İlk kez greve gidiyorlardı. Coşkuyla, inançla doluydular. Baştemsilci Yaşar Yener, grevci işçiler Ahmet Akbaş, İhsan Çamuroğlu, işkazasında iki parmağını yitiren ama SSK'nın gelir bağlamayı reddettiği Kemal Yılmaz ve çadırdaki tüm işçiler, YOROYUŞ muhabirine şunları söylediler:

"Sonuna kadar direneceğiz! Bizim, artık kaybedecek hiçbir şeyimiz yok! Ve direnmekten başka da çaremiz yok! Gerisini işveren düşünsün..."

OM-DER ve TRT-DER üyeleri Anadolu Hisarı Halat Fabrikası'nda

TEKGES–İŞ

ENERJİ İŞKOLUNDA İŞKOLU YETKİSİNE DOĞRU

İZMİR – DİSK'e bağlı Tek Ges-İş Sendikası'nın bir süre önce yapılan Adapazarı Şube Kongresi'ni TİP-Birlik Dayanışma listesinin kazanmasından sonra, geçtiğimiz hafta yapılan İzmir Şube Kongresini de TİP-Birlik Dayanışma-Demokratik Sol listesi kazandı.

TİP-Birlik Dayanışma-Demokratik Sol birliği, kongreyi karşısında yeralan goşizm ve sınıf uzlaşmacısı sendikacılar tarafından hazırlanan listeye karşı 32 farkla kazandı.

Sınıf sendikacılığının Tek Ges-İş Sendikası'nın Adapazarı ve İzmir şube kongrelerindeki başarısı, tek işkolunda tek sendika perspektifini güçlendirecek önemli bir adımdır.

ORDU PAZARI VE THY İŞÇİLERİ EYLEM BİRLİĞİ İLE DAHA DA GÜÇLÜ

ANKARA – Aralarında Maden-İş, Sosyal-İş, Tek Ges-İş, Bank-Sen, Devrimci Demokratlar, Genç Öncüler, İlerici Gençler, Tüm-Der, Tüs-Der, İşçi Kültür Derneği'nin de bulunduğu örgütler tarafından oluşturulan eylem birliği, bir süre önce başlattığı grev ziyaretlerini sürdürüyor.

Yurdun dört bir yanında tekellerin, gerici AP iktidarının işçi sınıfına karşı başlattığı saldırıyı göğüslemenin tek yolu olan demokrasi güçlerinin dayanışmasının bir örneği olan Ankara'daki grev ziyaretleri, geçtiğimiz hafta Ordu Pazarı ve THY grevlerine yapıldı. Kitle örgütlerinin temsilcileri, grev yerlerine tüm demokrasi güçlerinin grevci işçilerin yanında olduğunu belirten pankartlar bıraktılar. Eylem birliği korosunun söylediği marşlar ve türkülerle, grev çadırındaki coşku ve sınıf kini coğaldı. Ordu Pazarı ve THY işçileri grevlere yönelik saldırılara karşı şimdi dünden daha güçlü, daha bilinçli!

SÜMERBANK İŞÇİLERİ TEKSTİL SAFLARINA!

MANİSA – Sümerbank fabrikasında gerici, sarı Teksif çemberini kırarak, DİSK Tekstil'i seçen işçiler yasadışı yollarla "cezalandırılıyorlar". Uzun süren oyalamalara karşın, 750 İşçinin katıldığı Tekstil'e 27 Şubat 1980 günü yetki verilmek zorunda kalındı. Ne var ki, yasadışı bir uygulamayla, iki gün sonra yetkinin iptal edildiği belirtildi.

Tekstil üzerinde bu oyunlar oynanırken, sarı Teksif, işkolu yetkisine dayanarak Mart ayı içinde toplu sözleşme imzaladı. Çeşitli baskılara karşın Teksif'e dönmeyen işçiler yasal dayanışma aidatlarını da ödemelerine karşın, toplu sözleşmeden yararlandırılmadı. Ayrıca, Teksif üyelerine yakacak paraları ödenirken, Tekstil üyelerine bu ödeme de yapılmadı. Bu gelişme üzerine, 20 yıldır hiçbir eylemin görülmediği Sümerbank'ta işçiler ilk kez yemek direnişine geçtiler. Sümerbank işçileri, sarı Teksif'e, MHP destekli AP hükümetinin bakanlıklarına ve Sümerbank işverenine karşın sendikal haklarını koruyacaklardır!

Tekstil patronu bay Halit Narin yalan söylüyor! İşçilerin eline "28 bin lira" geçtiğini söyleyerek kamuoyunu yalanlarla yanıltmaya çalışıyor. İşte iki tekstil işçisinin ücret bordrosu! Bir Kozal (Testaş) işçisinin eline geçen net ücret 3186.34 lira, bir Dinarsu işçisinin eline geçen net ücret 3088.64 lira! Tekellere karşı direniş bayrağını açan işçiler, bu ücret bordrolarını Halit Narinlerin yağlı kara suratlarına çarpıyorlar!

• • •

KOCAELİ EYLEM BİRLİĞİ: "GENEL DİRENİŞ İÇİN İLERİ!"

Kocaeli'nde oluşturulan Güç ve Eylem Birliği'ne bağlı örgütler, Maden-İş'e bağlı, greve çıkan fabrikalara dayanışma ziyaretleri düzenlediler. Güç ve Eylem Birliği'ni oluşturan TİP, TSİP, Birlik Dayanışma, Aster-İş, Basın-İş Baysen, Bank-Sen, İlerici Deri-İş, Limter-İş, Sosyal-İş, Petkim-İş, Köy-Koop, Halk-Koop, Yeni-Koop, Genç Öncüler, İlerici Gençler, SGB, İlerici Liseliler, İlerici Kadınlar, DKB, İzmit Halkevi, Tütüncifflik Halkevi tarafında birlikte hazırlanan dayanışma mesajını, grevci işçilere DİSK Bölge Temsilcisi Ahmet Koral okudu. Ortak dayanışma mesajında şunlar dile getiriliyordu:

"Metalurji işçilerinin tek demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü Maden-İş'in yiğit üyeleri, grevci işçi arkadaşlar,

"Ülke ekonomisinin can damarlarını ve politik iktidarı ellerinde tutan işbirlikçi tekelci burjuvazi, daha çok kâr ve sömürü sistemleri olan kapitalizme ve emperyalizme daha çok bağlanmak, yani kendi yarattıkları bunalımın yükünü işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sırtına yıkmak için saldırıyor. İşçi sınıfı ve tüm emekçileri tamamen susturmak, kayıtsız, şartsız teslim almak, her türlü lenmeyi yok etmek, sendikal ve politik hakların tümünü ortadan kaldırmak için, kanlı zorba diktatörlüğünü kurmak istiyor.

"MESS'e karşı yürüttüğünüz savaşında yalnız değilsiniz. Sizlerin savaşını coşkuyla izleyen, her şeyiyle desteklemeye ve sizlerle birlikte savaşmaya hazır sınıf kardeşleriniz, tüm demokrasi güçleri, milyonlarca işçi ve emekçi kardeşiniz var. İşçi sınıfı hareketinin gösterdiği yoldan yürüyen gençlerimiz, analarımız var. Tüm dünya işçileri ve emekçileri var.

"MESS'in işi zor dostlar, çok zor.

"Zafer mutlaka işçi sınıfının, tüm demokrasi güçlerinin olacaktır. Ve bu zafer işbirlikçi tekellere ve onların işçi düşmanı iktidarlarının sırtına inen şamar olacaktır. Emperyalizmi ve tekellerin iktidarını başımızdan tümüyle atma yolunda ileri bir adım olacaktır.

"Zaferinizi, zaferimizi şimdiden kutlar, hepinizi coşkuyla selamlarız!

"Yaşasın tüm demokratik güçlerin güç ve eylem birliği!"

"Yaşasın Maden-İş, Yaşasın DİSK!

"Çarklar durdu elimizde MESS dize gelecek önümüzde!

"Pahalılığa, işçi kıyımlarına, baskı yasalarına karşı genel direniş için ileri!"

** Bölgenizde kaç işyerinde grev sürüyor? Kaç işyerinde greve çıkılacak? Greve neden olan uzlaşmazlık konuları nelerdir?*

Bölgemizde şu anda ikl işyerinde (Rabak, Ç.Sanayi) grevimiz devam ediyor. Baştaş işyerindeki grev Bakanlar Kurulu kararı ile ertelendi. Bunun dışında Mannesman Boru Fabrikası'nda greve çıkılacak. Uyuşmazlık konularını sendika olarak kamuoyuna ve işçilerimize dillimiz döndüğünce anlattık. Uyuşmazlık konusu derken biz daha çok greve neden çıktık konusunu ele almakta fayda görüyoruz. Ülkemizde metalurji işkolunda işçi sınıfımızın tek demokratik sınıf ve kitle sendikası olan Maden-İş Sendikamız, bu dönemde üyelerimizin satın alma gücünü yükselteceek, çalışma koşullarını düzelteceik, koşullara göre en iyi özgürce çalışma ortamını sağlayacak olan taslağımızın bizim için bir şeref ve onur belgesi olduğunu kabul ederek yola çıkmıştır.

Uyuşmazlığı doğuran temel etken, tekellerin saldırgan örgütü MESS'in işçi sınıfına karşı uyguladığı ideolojik ve örgütsel saldırıdır. MESS sözleşme imzalamayı değli, işçi sınıfımızın sınıf ve kitle sendikası Maden-İş Sendikanızı yıkmayı, bizi örgütsüz bırakmayı amaçlamaktadır. Ayrıca, taslağımızda önem verdiğimiz satın alma gücünün yükseltilmesi, iş güvenliği ve iş sağlığı, çalışma koşulları, çalışma sireleri, yan ödemeler ve sözleşmenin uygulama tarihi gibi önemli temel konularda da MESS son derece ters tavır içindedir.

** İşçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesinde grevler son derece önemli silahlardır. Grevdeki işyerlerinizle, bölgedeki demokrasi güçlerinin dayanışması ne oranda gerçekleşmektedir?*

Bölgemizde de, tüm demokrasi güçleri ile omuz omuza dayanışma içinde savaşım veriyoruz. Sevindirici nokta, demokrasi güçlerinin sadece grevimizle değil, kendi aralarında da güç ve eylem birliği yapmalarıdır. Bu birlik grevlerimize güç katmaktadır. Dayanışmalar maddi ve manevi alanda sürmektedir.

Biz Maden-İş Sendikası olarak grevlere, önce kendi gücümüzle, demokratik güçlerin dayanışmasına ve uluslararası işçi sınıfının ve sendikaların desteğine, dayanışmasına güvenerek en hazırlıklı ve deneyimli biçimde çıktık.

Bu anlamda başarı işçi sınıfının ve demokrasi güçlerinin olacaktır. Tekellerin saldırgan örgütü MESS'i dize getirecek güç bugün mevcuttur. Bu, demokrasi güçlerinin, ekmek ve onurları için grev savaşınına giren sendikalar ve işçilerle dayanışma içinde olmalarıdır.

** Grevler Maden-İş Sendikası na yeni örgütlenme alanları açmakta mıdır? İşçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanması konusunda bölgenizde yeni olanaklar doğmakta mıdır?*

Grevler sendikamıza yeni örgütlenme alanları açıyor.

Bölgemizde sendikal birlik yürüyor. Ancak sendikal birlik deyince sendikalar arasında farklı birlik biçimleri akla gelir. Bu, aynı işkolunda sendikaların kendi aralarında tekellere karşı güç ve eylem birliği yapmak, tekellere karşı daha güçlü olabilmek için aynı sendikalarda güçleri birleştirmek, yine tekellerin sömürüsüne karşı farklı işkollarında ve farklı konfederasyonlarda hatta aynı konfederasyonlarda sendikaların kendi aralarında güç ve eylem birliğini gerçekleştirmek şeklinde olabilir. Bölgemizde farklı konfederasyonlardan sendikalarla eylem birliğimiz gelişiyor. Yine DİSK'e bağlı değişik iş kollarındaki sendikalarla birliğimiz ve dayanışmamız giderek gelişiyor ve pekişiyor. Toplu sözleşmeler düzeyinde olmasa bile, sendikalar arası birlik tekellere karşı en etkin mücadele biçimleridir.

Faşizm Özlemleri Azgınlaşıyor

Ümit Kaftancıoğlu Öldürüldü

TRT İstanbul Radyosu prodüktörlerinden, yazar Ümit Kaftancıoğlu, tırmandırılan faşist terörün son kurbanı olarak yaşamını yitirdi. İlericilere, aydınlara ve sanatçılara yönelik saldırılar ve bu son cinayet üzerine TİP Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz, YÜRÜYÜŞ'e şu açıklamayı yaptı:

Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'yu savaş alanına dönüştürmek üzere çeşitli oyunlar tezgahladığı, Türkiye'deki üslerin serbestçe kullanılması için çabaların birbiri peşi sıra sürdürüldüğü, İMF'nin Başkent'e sürekli olarak yerleştiği bir ortamda faşist cinayet şebekeleri planlı olarak tekrar piyasaya sürülmektedir.

Ümit Kaftancıoğlu'nun öldürülmesi bir süredir durdurulan aydınlara yönelik faşist saldırının yeniden başlatıldığının bir işaretidir. Bu tür saldırılar, faşist odaklar tarafından planlanan ve uygulamaya konulan saldırılardır. Bunun bir çok örneği vardır ve sıkıyönetim mahkemelerinde de kanıtlanmış gerçekler durumuna gelmiştir.

Faşist terör, ilericileri, demokratları, devrimcileri sindiremeyecektir. Faşist bir diktatörlük heveslilerinin emelleri boşa çıkarılacaktır.

BU HESAP SORULACAKTIR

AMASYA — Amasya'da faşist katillerle POL-BİR'li polislerin ortaklığı, her türlü olanağı değerlendirerek azgınca saldırıyor. Hemen her gün, okullarından çıkan ilerici öğrencilere, Türkiye İşçi Partisi önünden geçerken silahlı saldırılar düzenleniyor. Saldırılar, açıkça aynı yol üzerindeki MHP binasından çıkan faşistlerce yapılıyor. Kendisini savunan ilerici öğrenciler ve TİP üyeleri, faşistlerin ellerindeki listelere göre gözaltına alınıyor.

Geçtiğimiz günlerde, kendi "ülküdaş"larından birini vuran faşistler, kendi gerçekleştirdikleri cinayeti bahane ederek, 8 Nisan akşamı TİP binasını bombaladılar. Bu saldırıları yapan faşistler, cezalandırılmak bir yana, polis otolarında polislerle birlikte ilerici avına çıkıyorlar.

Amasya'da gerçekleştirilen otuzu aşkın bombalama olayının planlarıp uygulamaya konulduğu merkez MHP ve ÜGD'dir. Saldırıların baş hedefi Türkiye İşçi Partisi'dir Amasya'daki tüm anti-faşistler, ilericiler, demokratlar kararlıdır: Bu hesap sorulacaktır, suçiular cezasız kalmayacaktır.

Bahçelievler duruşması

MHP GENÇLİK KOLLARI BAŞKANI: "ARABAMI BAZI HUSUSLARDA KULLANILMAK ÜZERE ÜGD'YE VERDİM"

8 Ekim 1978'de Türkiye İşçi Partisi üyesi 7 sosyalisti katleden faşistlerin duruşmalarına devam edildi. 27 Mart günü yapılan duruşmada, katledilen 7 Türkiye İşçi Partili adına çok sayıda avukat hazır bulundu.

Duruşmaların bugüne kadarki gelişimi, bu faşist katliamın arkasında kimlerin bulunduğunu tüm açıklığıyla ortaya çıkarmıştır. Yakalanan sanıkların birer birer serbest bırakılması için gösterilen tüm çabalar bile, katliamın arkasında MHP ve yan örgütlerinin bulunduğu gerçeğini gizleyemedi.

Duruşmalarda, Serdar Alten'in verdiği ifadelerde sözü edilen otonun, olay sonrasında Avanos yolu üzerindeki Kozaklı benzin istasyonunda bulunan ve plakasındaki "34" rakamlı karton yazı çıkarıldığında gerçek plakasının "06 PD 137" olduğu görülen oto olduğu ortaya çıktı.

Son duruşmada ise, bu otonun, MHP Gençlik Kolları Başkanı Mustafa Mit'e ait olduğu belgelendi. Durumu gizlemeye bile gerek görmeyen Mustafa Mit, nereden geldiği apaçık belli olan bir güvenle şu ifadeyi verdi:

"Bahse konu olan 06 PD 137 plaka sayılı Şavrole Malibo marka oto bana aittir. Otomu ekseriye Abdullah Çatlı isimli arkadaşa veririm, bu arkadaş otoyu ÜGD ile ilgili hizmetlerde kullanır. Ekseriya Anadolu'ya bu oto ile gidilir. Hatırladığıma göre Sivas'ta tutuklanan

ÜGD Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'nun tahliye tarihi olan 7.10.1978 günü otom Sivas'a gitti ve geldi. Daha sonra ben otoyu Abdullah Çatlı'ya emanet ettiğim için ne yaptıklarını bilmiyorum. Ailece maddi durumumuz çok iyidir. Bu nedenle dilediğim şekilde dilediğim arabayı alabilirim. Ülkücü görüşe sahip bir kişiyim. Bu nedenle aynı görüşte olduğum ÜGD'ye bazı hususlarda kullanılmak üzere arabamı ve diğim olmuştur."

. Henüz "yakalanamayan" sanıklar haricinde, son duruşmada 4 tutuklu sanık bulunuyordu. Bunların içinde, daha önce Doğan Öz'ü öldürmekten hüküm giyen İbrahim Çiftçi de vardı. Bu duruşma sonunda sanıklardan ikisi de salıverildi. Ercüment Gedikli'nin ve Ömer Özcan'ın salıverilmesine ilişkin karara üç kişilik mahkeme heyetinden biri katılmadı.

Son duruşmanın dikkat çekici iki noktası: Bütün duruşmalara düzenli olarak katılan ve sanık Ercüment Gedikli'nin babası olan Albay Nuri Gedikli'nin gösterdiği büyük heyecan belirtileri ve hapishaneye kitap arasında ustura sokarken yakalanan Yalçın İlikli'nin tüm sanıkların avukatlığını üstlenmesiydi...

Baskılar, bilim ve sanat kitaplarına, resim çalışmalarına yöneldi. Kitaplar yakılıyor, sanat eserlerine el konuluyor.

Baskılar bilim ve sanat emekçilerine yöneldi. Bilim adamları, yazarlar, sanatçılar öldürülüyor. Bilim ve sanat susturulmak isteniyor. Susturulmak istenenlerin, seslerini çok fazla çıkarıyor olmaları bile önemli değil. Çünkü seslerini pek fazla yükseltmeyenler, "bize dokunmayan yılan bin yaşasın" diyenler bile susturulmak isteniyor. Niçin diye düşünmek gerek. Artık susmanın bile yarar sağlamayacağını görebilmek gerek. Susmak kurtuluş değil. Faşizmin baskısından, kıyımından, susmayı bir kurtuluş sayanlar da nasibini almaya başladığı zaman artık susmak hiç kurtuluş değil. Bugüne kadar kurtuluş olmadı, bugünden sonra da olmayacaktır.

Bilim Sanat ve Kitap Baskı Altında!

İSTANBUL — Geçtiğimiz hafta DGSA ve Tatbiki Güzel Sanatlar Akademisi güvenlik kuvvetlerince basıldı ve arandı.

Öğretim üyelerine ait dolap ve çekmeceler, öğrenci dolapları açıldı, kimileri kırıldı. Ele geçen her türlü ilerici, sol yayın; öğretim üyelerine ait sanat, estetik kitapları ayrım gözetilmeden, miktarı bile saptanmadan toplanıp okul girişlerine yığıldı. Atölye sobalarında kitaplar yakıldı. Öğrencilerin resim çalışmaları toplandı, geçer not almış bir diploma çalışmasına el kondu.

Hiçbir yasal dayanağı olmayan bu kitap düşmanlığı karşısında öğrenciler tepki gösterip olayı protesto ettiler. Şimdi beklenen, aynı demokrat tutumun okul yöneticilerince de takınılması ve kitapların geri alınması için çalışılması.

Bilim, sanat ve insan onuruna sahip yöneticilerin, aydınların ve sanatçıların bu uygulamaların tekrarına izin vermeyecekleri açıktır.

BURSA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ FAŞİSTLEŞTİRİLEMEZ!

BURSA — MHP destekli AP hükümetinin Milli Eğitim Bakanlığı'nın bütün çırpınışı öğrenim kurumlarını faşistleştirmek için. Bursa Eğitim Enstitüsü'nün faşistleştirilmesi yolunda polislerle dayanışma halindeki faşistler, okul idaresinin de onayıyla terör estiriyor. Okul idaresinin polislerle işbirliği sonucu, öğrencilikle ilgisi olmayan faşistlere kimlik verilip okul içinde olay çıkartmaları sağlanıyor. Sudan gerekçelerle, üç hafta içinde 500 e yakın ilerici öğrenciye, bir haftadan bir yıla kadar okuldan uzaklaştırılma cezası verildi. Bursa Eğitim Enstitüsü'nün ilerici-sosyalist öğrencileri, okul yönetiminin, polisin ve faşistlerin bu saldırılarını püskürtmeye kararlılar. Bursa Eğitim'de faşistlere yer verilmeyecektir!

VALİ İLERİCİ AVINDA

PATNOS — Ağrı valisi, 20 Ocak 1980 den bugüne dek ilerici avını sürdürüyor.

İlerici avına çıkan Ağrı polisi, Patnos ilçesinde yolda, evde işyerinde topladığı 25 ilericiyi aynı gün Ağrı'ya götürüp, 3 gün geceli gündüzlü işkenceye tabi tuttu. Vücutta sigara söndürmeye varan ağır işkenceler yapıldı. Bugüne kadar çevrede meydana gelen tüm olaylar, işkence ile zorla kabul ettirilmeye, hazırlanan tutanakların altı imzalatılmaya çalışıldı.

Ağrı'da bu işlem bittikten sonra, yakalananlar Erzurum'da sıkıyönetim mahkemesine çıkarıldı. Mahkeme, 5 kişiyi aynı gün saldı, geri kalan 20 kişi tutuklandı.

Türkiye İşçi Partisi üyeleri ve yandaşlarının da bulunduğu yakalananlar arasında bir öğretmene, "marksist leninist, sovyet yanlısı, Türkiye İşçi Partisi üyesi misin" şeklinde ısrarla soru yöneltilip, tutulan tutanağın altı imzalanmak istendi. Tutanağı imzalamayan öğretmen arkadaş, sıkıyönetim mahkemesince serbest bırakıldı.

Ağrı valisi yörede planlamak istediği oyunlar içinde boğulacaktır. Tüm ilericiler bu oyunun bilincindedir ve görev başındadır.

İŞADAMLARININ ZIRHLI ARAÇ OPERASYONU

Günaydın gazetesinin kupürde görülen müjdeli haberine göre, Ankaralı işadamları, Ankara emniyeti ile işbirliği halinde yeni bir operasyona girişmiş bulunuyor. Tekelci sermayenin özel otoları için kurşun geçirmez cam ilanlarını izleyen bu girişim, "devlete yardımcı güçler"in devlet ile içiçe geçmiş özel çıkarlarının dolaşmış yumağıdır.

Ne diyelim, tepe tepe kullanınlar.

Ankara Emniyetine yeni bir zırhlı araç geliyor

ANKARA (Özel) - Ankara Emniyet Müdürlüğü ikinci şube için şube yetkililerinin gayreti ile Ankaralı iş adamlarının mali desteği sonucu yeni bir araç meydana getirildi.

Kaportası ve camları otomatik silah mermilerine bile karşı dayanıklı bir şekilde imal edilen C 5 tipi aracın yaklaşık 500 [illegible] liraya malolduğunu ifade [illegible] yetkililer, aracın sadece [illegible] operasyonlarda kullanılacağını [illegible] dılar [illegible]

FAŞİST TERÖRE KARŞI EYLEM BİRLİĞİ

KIRKAĞAÇ — Manisa'nın Kırkağaç ilçesi, MHP destekli AP hükümetinin kuruluşuyla birlikte faşistlerin saldırılarını artırdıkları bir ilçe oldu. Bu saldırılar, ilericilerin, bilimsel sosyalistlerin yanı sıra, kendi hükümeti döneminde kaymakamı değiştirme cesaretini gösteremeyen CHP'yi de hedef seçiyor. Polisin ve kaymakamın açık desteği de faşistlerin cüretini artırıyor. Kırkağaç'taki saldırıların üssü ise, MHP binasıdır.

Saruhan Alper ve Muhittin Üstündağ adlı Genç Öncüler MHP binasının yakınında faşistlerin saldırısına uğradılar. Saldırıyı Ahmet Topuz, Kenan Tozak, Talip Topuz, Cemil Tufan adlı faşistlerin gerçekleştirdiği bilinmesine karşın, emniyet bu olayı geçiştirmeye çalıştı. Saldırıların planlayıcıları ise, Demirci olaylarının yaratıcısı İmam Hatip Lisesi beden eğitimi öğretmeni ve Karaosmanoğlu Camisinin vaizi ile MHP ilçe başkanı A. Nuri Yelkenci'dir. Zaman zaman da civar ilçelerden çeteler getiriliyor.

Faşistlerin son günlerdeki saldırılarının merkezi, ilçenin lisesi. Daha önce faşist müdür Kadir Keskin döneminde yasadışı yollarla ortaokuldan mezun edilen 22 yaşındaki faşist militan Ahmet Topuz çeşitli baskılarla Lise'ye kaydedildi ve CHP dönemindeki müdürün evi birkaç kez kurşunlandı, arabası yakılmak istendi. Müdürün pasif tutumu faşistleri daha da azdırdı. Üzerlerinde kesici aletler bulunan faşistler okuldan atılamadı.

Öte yandan, askeri kışlada bulunan ilerici erlere de son günlerde cinayetle sonuçlanan baskılar yapılıyor. Balıkesir'li acemi er Kadir Kösem'in ilerici bir genç olması ve ilçede ilerici kişilerle arkadaşlık kurması bazı çevrelerde tedirginlik yarattı. Kadir Kösem'in CHP il binasına birisini sormaya gittiğini gören inzibat erleri, binaya baskın yaptılar, ancak Kadir Kösem'i yakalayamadılar. Kışlada kendisine yapılan ağır işkenceleri çevresine anlatan Kadir Kösem, bundan iki saat sonra öldürüldü. Alelacele gömülen ceset çabuk çürümesi için tabutla gömüldü. Babası çeşitli yalanlarla kandırıldı. Halka da gözdağı verilerek, cinayet örtbas edildi.

Bu olaydan bir süre sonra, çevreden toplanan faşistler CHP binasına saldırdılar ve saldırının başında bulunan Talip Topuz ve Ahmet Topuz gözaltına alındı. Ancak bu faşistler iki gün sonra salıverildiler.

Kırkağaç'da, TİP, Birlik Dayanışma, CHP, Devrimci Yol ve diğer örgütler eylem birliği yapıyorlar. Faşist teröre ancak ilerici, demokratik, devrimci, sosyalist güçlerin birliğiyle karşı durulabileceği Kırkağaç'da da somut olarak yaşanıyor.

Eskişehir Mitingi

İşçi Sınıfı Kararlıdır Provokasyonlar Boşuna!

Eskişehir'de 5 Nisan Cumartesi günü yapılan "Demokratik Hak ve Özgürlükleri Koruma" yürüyüş ve mitingi, faşist saldırganlarca kan dökülerek engellenmek istendi. Burjuvazinin işçi sınıfı düşmanı sadık köpekleri, saldırılarını mitingin çok öncesinden başlattılar. İşçi ve emekçi kesimlere polis desteğinde geliştirilen baskılar, sendikalarla kitle örgütlerini sindirme çabaları, miting günü gerçekleştirilen silahlı saldırı ile doruk noktasına ulaştırıldı. Mitinge katılmaya gelen Bank-Der üyesi bir gruba, saat 11.00 sıralarında, Ülkü Derneği (Ülkü Yolu) binasının önünden ateş açıldı. İlerici Mehmet Doğan ve Aytül Acarbaş öldürüldü. 5 kişi de yaralandı. Faşistler açtıkları çapraz ateşle, kendilerinden birini de karnından yaraladılar. Bir hafta önce hapisten çıkmış olan Faruk Ferah'ın ölmediğini görünce de faşist gruptan biri üzerine 7 el ateş ederek öldürdü.

Bu saldırıya karşın, binlerce işçi ve emekçi miting alanını doldurarak, faşist teröre gereken cevabı verdi. Faşizme karşı tek yürek, tek yumruk, kararlılıkla ve bilinçle haykırdılar. İşçi sınıfı haykırılan sloganlarla birliğini ve mücadele azmini dosta düşmana gösterdi.

Saldırılarla mitingi engelleyemeyen faşistler, miting sonrası da boş durmadılar. 14.30 sıralarında, şehir merkezinde Fikret Dıranas'ı öldürdüler. Bu da yetmedi, saat 16.30 sıralarında Kırmızıtoprak semtinde Mesut Batırhan'ı katlettiler. Bütün bu silahlı faşist saldırılar gelişirken, polisler de mitingi provoke etmekle uğraşıyorlardı.

AYRILIKÇI TUTUMLARIN BAŞARISIZLIĞI

Eskişehir mitingi amacına ulaştı. Üstelik, ayrılıkçı tutumların çıkmazının da bir göstergesi oldu.

Eskişehir'de, ilk defa eylem birliği düzeyinde gerçekleştirilen miting, TİP, TSİP, Birlik Dayanışma, Kurtuluş, Devrimci Demokratlar, sendikalar ve kitle örgütlerinin ortak çalışmalarının bir sonucuydu. Bu ortak çalışma ve eylem birliği, miting alanında da olumlu sonuçlarını verdi. Mitinge katılan örgütlerden özellikle TİP ve TSİP'in, mitingin ilke ve disiplinine baştan sona kadar son derece kararlı bir biçimde uymaları dikkat çekiciydi. Öyle ki, yürüyüş kortejinin başından başlatılan ortak slogan, önce Türkiye İşçi Partisi, ondan sonra TSİP kortejinin oluşturduğu bir kilometre boyunca, aynen tekrar edile edile arka saflara doğru dalga dalga yayılıyordu. Ancak bu noktadan sonra Birlik Dayanışma grubunun kortejiyle birlikte, olumsuzluklar, ayrılıkçı tutumlar başlıyor, ortak sloganların dışına çıkılıyordu.

Eskişehir mitinginin olumlu yönleri yanında sergilenen bu olumsuz ve ayrılıkçı tavırların da değerlendirmesini yapmak gerek.

Bu olumsuz tutumun nereden hangi anlayıştan kaynaklandığının iyice saptanması, eylem ve cephe birliğinin örülmesi açısından büyük önem taşıyor.

Birlik Dayanışma sözcüleri, Miting disiplinini pek ciddiye almadıklarını gösterdiler. Özellikle mitingin sonlarına doğru grupçu sloganlarını öne çıkarmaya kalkıştılar. Mitingde oluşturulmaya çalışılan olumlu tabloyu zedelemekten başka hiçbir anlama gelmeyen bu tavırları, bu grubun eylem ve cephe birliği konusuna yaklaşımındaki zaaflarını göstermektedir.

Eylem ve cephe birliği, bu olumsuzlukların adım adım aşılmasıyla gelişecek, güçlenecektir.

Giresun Mitingi

★

FAŞİZMİ EZECEĞİZ

5 Nisan Cumartesi günü Giresun'da da bir miting vardı. Türkiye İşçi Partisi, Birlik Dayanışma ve Kurtuluş gruplarının sürdürdükleri eylem birliği çerçevesindeki mitinge binlerce işçi ve emekçi katıldı.

MHP ve ÜGD merkezlerinin bulunduğu Cumhuriyet Alanında yapılan miting, Giresun'da yoğunlaştırılan faşist baskılara kitlesel bir tepkiyi, karşı çıkışı gösterdi.

Mitingden bir gün önce "mitinge çağrı" niteliği taşıyan ve 30 binden fazla basılan ortak bildirinin dağıtımı sırasında faşistlerin açtığı ateşle iki ilerici, devrimci yaralandı. Olay yerinde bulunan 6 polis otosu ve 30 kadar otomatik silahlı polis hiçbir müdahalede bulunmadan uzaklaştılar.

Miting günü ise civar illerden gelen tüm arabalar tek tek arandı ve mitinge katılacak çok sayıda kişi gözaltına alındı. Genç Öncüler temsilcisi miting alanına sokulmadı ve gerekçesiz olarak 60 saat gözaltında tutuldu.

Tüm bu baskılar katılımı azaltamadı. Tam bir disiplin içinde ortak sloganlar atıldı. Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu Yedek Üyesi ve Giresun İl Başkanı Şansal Dikmen ve diğer kuruluş temsilcileri birer konuşma yaparak, artan hayat pahalılığı ve yoğunlaşan faşist baskılar karşısında tüm ilerici güçlerin bir araya gelerek mücadele etmeleri gerektiğini belirttiler.

"VUR EMRİ HUKUK DÜZENİNİ YOK ETMEK DEMEKTİR"

TİP Kadın Seksiyonu Başkanı Nermin Aksın, İKD Genel Başkanı Beria Onger, Devrimci Demokrat Kadınlar tarafından 9 Nisan'da yapılan ortak açıklamada, İçişleri Bakanlığı'nın bu emrinin ancak anaların yüreklerine basa basa uygulanabileceği belirtildi ve alınan kararın yasaları hiçe saymak olduğu vurgulandı. Açıklamada özetle şu görüşlere yer verildi:

"Kamuoyuna duyuruyoruz. Başlarınızı kaldırmalıyız ve buna karşı durmalıyız.

"Bu tavır, varolan hukuk düzenini hiçe saymak ve yok etmektir. İnsanlığın bugüne kadar yerleştirdiği tüm güzel ve insanlığa yaraşır ilkelerin tahrip edilmesidir. Bu tavır, dünyada belli bir tarih kesitinde uygulanan ve insanlığı geriye götüren faşizan hukuk düzeninin belirtileridir.

"Ama unutulmasın ki, tüm teröre karşı olan insanlık, dirlik düzenlik, barış isteyen insanlık, önde analar olmak üzere tarih önünde bunu mahkum etmiş, bu uygulamaları girişenlere hesap sormuştur."

Barış Derneği Kongresi

1950 başlarında Barışseverler Cemiyeti ile başlayan, 1970'lerde yurtdışında Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi ile devam eden ve 5 Nisan 1977'de Barış Derneği'nin kuruluşu ile bugüne gelen örgütlü barış hareketinde, 1980 kongresiyle yeni bir aşamaya girildi. Kongre, katılımı, tüzük değişiklikleri, kararları ve yeni yönetimiyle Türkiye barış hareketinin geleceğe yönelik önemli bir adımı oldu.

Kongreye, Yunan ve Alman barış hareketinin temsilcileri katıldılar. Dünya Barış Konseyi, Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Arafat ve barışsever pek çok örgüt ve kişi mesajlar gönderdi.

Kararlar, toplumun hemen bütün kesimlerini temsil eden üçyüze yakın barışseverin aktif katılımlarıyla oluşturuldu.

Kongre süresince 9 değişik konuda yuvarlak masa ve komisyon toplantıları düzenlendi. Gençler ve öğrenciler, Sendikacılar, Spor Adamları, Kadınlar, Kültür Adamları yuvarlak masa toplantıları ile Emperyalizme Karşı Ulusal Kurtuluş ve Bağımsızlık Savaşımları ile Dayanışma; Barış, Silahsızlanma ve Detant; Ekonomik Bağımsızlık, Gelişme ve Yeni Ekonomik Düzen; Faşizm, Neo-faşizm ve İnsan İlişkileri İhlallerine Karşı Savaşım Komisyonları toplantılarında [illegible] kan kararlar, kongrenin üçüncü günü tartışılarak kongre kararları haline getirildi. Nikaragua, Şili, Filistin ve Zimbabve halklarıyla dayanışma kararları alındı.

Gerçekleştirilen tüzük değişiklikleri ile, Türkiye Barış Örgütü, uluslararası niteliklere uygun bir Barış Komitesi haline getirildi. Genel Başkanlığa yeniden Mahmut Dikerdem, Genel Sekreterliğe de Erol Coşkun getirildiler. Genel Yönetim Kurulu da şöyle oluştu: Yavuz Çizmeci, Oya Baydar, Tektaş Ağaoğlu, Medet Serhat, Kemal Anadol, Mehmet Karaca, Aykut Göker, Gültekin Gazioğlu, Nedim Tarhan, Orhan Apaydın, Erdal Atabek, Reha İsvan, Gencay Şaylan, Aybars Ungan, Haluk Tosun, Tahsin Usluoğlu, Ergun Elgin, Hüseyin Baş, Nefise Akçelik, Şefik Asan, Yaşar Arıkan, Sait Aydoğmuş, Cüneyt Başbuğ, Ataol Behramoğlu, Mehmet Bulut, Metin Denizmen, Mustafa Gazalcı, Zülal Kılıç, Cemal Kıral, Hasan Fehmi Mavi, Metin Özek, Sedat Özkol, İsmail Hakkı Öztorun, Ali Sirmen, Uğur Kökten, Ali Taygun, Orhan Taylan Melih Tümer, Nurettin Yılmaz.

1980'LER TÜRKİYE BARIŞ GÜÇLERİNİN ATILIM YILLARI OLSUN

Barış Komitesi Genel Yönetim Kurul üyeliğine seçilen Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu yedek üyesi ve İstanbul İl Yönetim Kurulu üyesi Yavuz Çizmeci, Barış Derneği Kongresi ve sonuçları hakkında YÜRÜYÜŞ'e şu değerlendirmeyi yaptı:

"1970'ler dünya barış güçleri için başarı dolu yıllar oldu. Stratejik silahların sınırlandırılması yolunda anlaşmalar imzalandı. Helsinki Nihai Senedi, barış güçlerine dünyanın dört bir köşesinde yeni olanaklar tanıdı. Vietnam, Kamboçya, Angola, Etiyopya halklarının emperyalizme karşı haklı savaşları zaferle sonuçlandı. Yumuşama politikası, halklara özgürlük, emperyalizme, uluslararası silah tekellerine ise yenilgi üstüne yenilgi getirdi.

"İşte bu nedenle, ABD Başkanı Carter'ın başını çektiği tekeller, 1980'lere savaş çığlıkları ile girdiler. Yumuşama sürecini tersine çevirmek için antikomünizmi, antisovyetizmi tırmandırmaya başladılar. Bu yüzden hem dünyada hem Türkiye'de barış mücadelesinin anlamı ve önemi artmaktadır.

"Barış Derneği kongresi ile, Türkiye barış güçleri, tekellere, savaş kışkırtıcılarına en anlamlı cevabını verdi. Kongrede kabul edilen tüzükle, alınan kararlarla, Türkiye barış güçlerinin verili koşullarda olanaklı en geniş birliğini bütün organlarında oluşturarak Türkiye Barış Komitesi, daha güçlü ve daha etkin bir örgüt olma yolunda ciddi bir adım attı.

"Türkiye Barış Komitesi, Türkiye halkının ulusal kurtuluş, bağımsızlık, demokrasi ve barış mücadelesinin birikim ve gelenekleri temelinde yükseliyor. Erzurum ve Sivas Kongrelerini, Türkiye Birinci Büyük Millet Meclisini toplayan, emperyalizme karşı savaşı zafere götüren, tüm komşuları ile karşılıklı dostluk ve iyi komşuluk ilişkileri isteyen bir halkın barışçı isteklerine dayanıyor. Barışseverler Cemiyetinin, Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesinin mücadele geleneğinden güç alıyor.

"Türkiye Barış Komitesi, aynı zamanda, Dünya Barış Konseyi'nin temel ettiği dünya barış hareketinin benimsediği ve savunduğu temel ilkelere dayanıyor.

"Ulusal ve uluslararası nitelikli iki sağlam temel üzerine yükselen Türkiye Barış Komitesi, politik görüşleri ne olursa olsun, barıştan yana her kişi ve kuruluşu barış mücadelesinin saflarına çağırıyor. Bu nedenle CHP'li, TİP'li, TSİP'li, Birlik Dayanışmacı, Devrimci Demokrat ve barıştan yana pek çok kişi ve kuruluş Türkiye Barış Komitesine omuz veriyor."

Kahraman Vietnam'ın Büyük Önderi

TON DUC THANG

Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti Devlet Başkanı Ton Duc Thang, uzun bir hastalık döneminden sonra 30 Mart 1980 günü 92 yaşında öldü.

20 Ağustos 1888 de eski Güney Vietnam eyaleti Long'da (şimdiki adıyla An Giang) doğan Ton Duc Thang çok küçük yaşlarda Fransız sömürgecilerine karşı kurtuluş mücadelesinde yer aldı. İlk Vietnam sendika örgütü olan Saygon Ba Son içinde Kızıl İşçiler Birliği'nin kurucularından oldu.

Ton Duc Thang, ağır baskılar üzerine 1912 yılında, iki yıl sonra Deniz Kuvvetlerine katılacağı Fransa'ya göç etmek zorunda kaldı. 1918 yılında Ton'un görevli olduğu "Waldeck-Rousseau" kruvazörü genç Sovyet iktidarını emperyalist emellerle yıkma amacıyla Karadeniz'e gönderildi. Ancak savaş gemisinin tayfaları komutanlarının emirlerini yerine getirmeyi reddettiler. Odessa önlerinde gemide isyan çıktı ve bu isyanın yöneticilerinden olan Ton, geminin direğine Sovyet işçi ve köylülerini selamlayan kızıl bayrağı çekti. Tayfaların ayaklanması bastırıldı ve Ton Duc Thang tutuklandı.

Ton 1920 yılında Vietnam'a geri döndü ve bundan sonra hiç ara vermeksizin ülkesinin genç işçi hareketinin en ön saflarında yer aldı. 1925 Ağustos'unda Saygon'da binlerce proleterin yürüttüğü politik grevin önderlerinden biri oldu. Aynı yıl içinde Ho Şi Min tarafından kurulan Devrimci Gençlik Birliği'ne (Liga) girdi. Devrimci Gençlik Birliği Vietnam Komünist Partisi'nin kurulmasında büyük rol oynadı.

Sömürgeciler, 1929 yılında Ton'u yeniden tutukladılar ve 20 yıl zorunlu çalışma cezasıyla Şeytan Adası'ndaki Con Son'a gönderdiler. Ton, burada diğer yoldaşlarıyla birlikte, 1930 yılında kurulan Komünist Partisi'nin "özel grup" diye adlandırılan bir hücresini oluşturdu.

Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'nin 2 Eylül 1945'de ilan edilmesinden sonra ve To Lama Kampı adasındaki yurtseverlerin kurtarılmasından sonra Ton Duc Thang genç devletin savunucularının en ön saflarında yer aldı. Vietnam komünistlerinin II. Kongresi onu Merkez Komitesi Üyeliğine getirdi. 1954 yılında Dien Bien Fu'da Fransız birliklerine karşı kazanılan tarihsel zaferden sonra Anavatan Cephesi'nin kurucularından biri oldu ve Merkez Komitesi Başkanlık Kurulu Başkanlığı görevine getirildi. 1960 yılında da Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Başkan Yardımcılığı görevini üstlendi.

Ho Şi Min'in ölümünden sonra Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Başkanlığına, O'nun mücadele yoldaşı Ton Duc Thang getirildi. 1975 yılında Güney Vietnam'ın nihai kurtuluşundan iki hafta sonra, 15 Mayıs 1975 günü Ton, Saygon kentinde (bugünkü Ho Şi Min kenti) zafer törenlerini Parti önderi ve hükümet delegasyonu başkanı olarak izledi. Bir yıl sonra ise Ulusal Meclis onu Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti Başkanlığına getirdi.

Türkiye'nin emekçileri, bu büyük marksist-leninistin ölümü nedeniyle kahraman kardeş Vietnam halkının duyduğu acıyı paylaşıyor.

AVRUPA EMEKÇİLERİNİN BARIŞ VE SİLAHSIZLANMA FORUMU

Avrupa komünist ve işçi partileri, Fransız Kominist Partisi ile Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin önerisi üzerine, barış ve silahsızlanma konularını görüşmek üzere 28-29 Nisan'da Paris'te biraraya geliyorlar. Barış ve silahsızlanma mücadelesini güçlendirmek, emperyalist çevrelerin Avrupa'da silahlanma yarışını tırmandırma girişimlerini durdurmak amacıyla komünistlerin uluslararası eylem birliğini daha da pekiştirmeye yönelik olan toplantı, barış ve demokrasi güçlerinin yakın ilgisiyle bekleniyor.

Öte yanda Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin 8. Kongresi sırasında Birinci Sekreter Edvard Geerek tarafından, Varşova'da "askeri yumuşama ve silahsızlanma" konusunda yüksek düzeyde bir uluslararası konferansın toplanması yolunda yapılan öneri de barış güçleri tarafından destekleniyor. İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasından sonra Hitler saldırısının ilk kurbanı olan Polonya'nın başkentinin böyle bir konferansın toplantı yeri olarak seçilmesinin barış ve demokrasi davası için büyük bir anlam taşıdığı belirtiliyor.

EL SALVADOR KOMÜNİST PARTİSİ 50 YAŞINDA

El Salvador'da Amerikan emperyalizminin uşağı Cunta'nın ülkede faşizmi kökleştirme çabalarına ve cellatlığına karşı halkın direnişi gittikle genişlerken, antiemperyalist, antifaşist mücadelenin en kararlı gücü olan El Salvador Komünist Partisi 50. yaşını tamamladı. SKP, 50. kuruluş yıldönümünü kutladığı bugünlerde, denenmiş kadroları, kararlı militanları ve yerleşmiş örgütüyle, El Salvador halkının bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesindeki en büyük güvencesini oluşturuyor. 50 yıldan bu yana zaman zaman legal, ama en büyük bölümüyle illegal koşullarda mücadelesini sürdüren Parti, emperyalizmin uşağı faşistlerin devlet gücünden yararlanarak indirdikleri birçok darbeye, bu mücadele sırasında verdiği binlerce kurbana karşın bir adım bile geriledmedi. Halkının toplumsal kurtuluş mücadelesi bayrağını daha ileri mevzilere taşımak için savaştı.

SKP, bugünkü acık mücadele koşullarında da tüm ilerici, antiemperyalist, antifaşist güçlerin birliği yolunda en önemli adımların başlatıcısı olmaktadır. Bu yılın Ocak ayı başında SKP'nin ve ülkenin diğer devrimci güçlerinin inisiyatifiyle kurulan "Eşgüdüm Komitesi" bugün halkın yükselen mücadelesinin öncüsüdür ve El Salvador halkına ilerici, demokrat, toplumsal ilerlemeden yana bir program sunmuş bulunmaktadır. "Eşgüdüm Komitesi"nin programı, devrimci-demokrat bir iktidarın kurulması yolunda tüm ayrıntıları içermekte ve oligarşinin iktidarını devirme yollarını göstermektedir.

El Salvador'da cuntanın gittikçe artan saldırılarına karşı direnişte ve devrimci-demokratik iktidarın kazanılması mücadelesinde, ardında 50 yıllık bir mücadele deneyimi olan SKP, halkın en büyük güvencesidir.

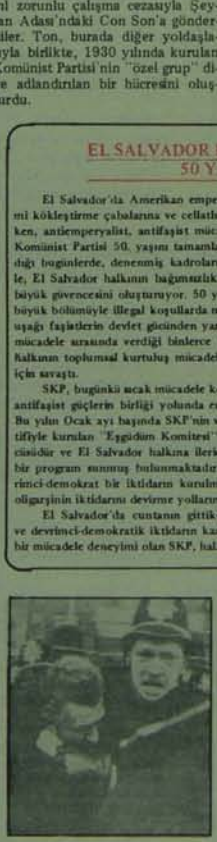

işte burjuva demokrasisinin beşiği

Orta İngiltere'deki Sheffield de bir çelik fabrikasının önü. Polisler grev kırıcılarını engellemek isteyen grev gözcülerine "el koyuyorlar". "Düzenin koruyucusu" pervasız saldırısının belgelenmesinden pek hoşnut görünmüyor. Bu fotoğraf, British Steel Corporation adlı devlet tekelinin, daha iyi yaşam koşulu ve iş güvenliği için 13 haftadır, evde bulunan 100 bin emekçisinin üzerindeki baskıları gözler önüne seriyor. Thatcher hükümeti, İngiliz çelik sanayinin tümüyle yıkılması rizikosunu bilinçli olarak göze almış görünüyor.

Bayan Thatcher bir süre önce şöyle diyordu: "Korkarım, bazı şeylerin daha iyileşmesi için önce daha da kötüleşmesi gerekecek.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Sti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA Tel 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22 500 TL, Arka kapak siyah beyaz 18 000 TL, İç sayfalar sütun santimi 200 TL ● Baskı: Daily News

● Abone Koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme Adresi:
● AVRUPA: Info-Türk Banka Hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles-BELÇİKA

dünya değişen

KASIM ayında yapılacak ABD Başkanlık seçimlerinde Jimmy Carter'ın rakibi olarak katılacak Ronald Reagan Cumhuriyetçi Parti üyeleri arasında yapılan önseçimlerde diğer adaylarla arayı çoktan açtı. Hollywood'un eski kovboyunun başkanlık seçimlerine Cumhuriyetçi Parti'nin adayı olarak katılacağına kesin gözü ile bakılıyor.

REAGAN'ın iç politikada önerdiği çözümler, dış politikadakilerle tam bir uygunluk içinde. Devletin ekonomiye hiçbir biçimde müdahale etmemesini, vergilerin önemli ölçüde indirilmesini, devlet hizmetlerinin azaltılmasını, Amerikan işçi sınıfının ancak son yıllarda kazanmış olduğu asgari ücretin altında çalışmama hakkının kaldırılmasını istiyor. Enerji konusunda tüm kötülüklerin Carter'ın petrol şirketlerine sınırlı müdahalesinden ileri geldiğini iddia ediyor. Dış politikadaki görüşleri ise daha dehşetengiz eski kovboyun. Carter'ın bildiğimiz dış politikasını "uzlaşmacılıkla" suçluyor. İran'a ve Afganistan dolayısıyla da Sovyetler Birliği'ne karşı tavır almaları konusunda ABD'nin Avrupalı müttefiklerine "yeterince" baskı yapılmadığını söylüyor. Kendisi Carter'ın yerinde olsaydı, Avrupalıları "mutlaka yola getireceğini" iddia ediyor. Reagan'ın çevresindekiler de oldukça tehlikeli kişiler. Bu akıl hocalarının arasında, Latin Amerika modelinin mucidi Milton Friedman, Askeri Haberalma Örgütü eski başkanı Daniel O. Graham, ABD Silah Kontrol ve Silahsızlanma Kurulu Başkanı Fred Ikle, ve Savunma Bakanı eski yardımcısı Paul Nitze gibi kişiler bulunuyor. Bunların bir bölümü sosyalist dünya ile "bir" dünya arasındaki savaşın kaçınılmaz olduğuna inanıyorlar ve bu kaçınılmaz savaş için savunma harcamalarında hemen yüzde 20'lik bir artış istiyorlar.

● n. sadık dalyan

BİR KOVBOY ESKİSİ SEÇİMLERDE

REAGAN, bundan böyle "yeni İranlar ve Afganistanlar için askeri müdahale planları hazırlanacağını" söyluyor. Carter'ın "kararsızlığı" yüzünden Nikaragua, Granada, El Salvador'un "Sovyetler Birliği'nin ileri karakolları durumuna geldikleri'ni ileri sürüyor. Reagan'ın yardımcılarından birisi, Amerika kıtasının Washington'un sultası altında olduğunun "hatırlatılması" gereği üzerinde duruyor.

SBKP Merkez Komitesi organı Pravda'ya göre, Reagan, "Yaşlı bir kovboy eskisi, ama tehlikeli bir adam." Doğru bir gözlem ama, 69 yaşındaki eski kovboyun başkan seçilmesi halinde ABD'nin politikasında bugünkünden çok farklı yöntemler beklenmiyor. Kendi çöplüğünde öten horoz görünümündeki Reagan yalnızca ABD'ndeki düzenin insanlık dışı niteliğini biraz daha gözler önüne seriyor. Bireysel güce dayanan kabadayılıkların günü artık geçti. Kaldı ki, ABD'nin uyanan dünya halklarının ve güçlü dünya sosyalist sisteminin karşısında böylesi bir kabadayılığa kalkacak gücü bulabilmesi olası değil.

REAGAN'ın seçim kampanyası politikası insanın aklına ister istemez Türkiye'yi getiriyor. Devletin ekonomiye müdahalesini çok bulması - üstelik ABD'nde! - ne kadar da bizim Turgut Özal'a benziyor. Gücünü aşan böbürlenmesi ise bugün Türkiye'nin egemen çevrelerine.

CARTER'ı ise tanıyoruz artık. 1976'da Başkan seçilirken Carter, yumuşak başlı, insancıl, demokrat bir görünüm takınmıştı. Ama emperyalizmin bunalımı arttıkça, Carter'ın bu sevimli ve güleç yüzü silinmeye, yerini soğuk savaş hırçınlığı almaya başladı. Bu da ister Reagan, ister Carter seçilsin, ABD'nin gerçek yüzünün kişilere değil, sisteme bağlı olduğunu kanıtlıyor. Belki Reagan, ABD egemen çevrelerinin görüşlerini yansıtan Newsweek dergisinin yazdığı gibi, "eski bir şarkıyı söylemeyi sürdürüyor, ama dinleyicileri şimdi kendisi ile daha iyi bir uyum içinde." Dinleyicilerin, yani Amerikan halkının Reagan ile uyum içinde olup olmadıkları tartışma götürür ama Reagan'ın, emperyalizmin son şarkısını seslendirdiği kesin.